

Adventes Vēstis

2020
FEBRUĀRIS
#289

SEPTĪTĀS DIENAS ADVENTISTU
LATVIJAS DRAUDŽU SAVIENĪBAS IZDEVUMS

"NETAISNĪGAIS" DIEVS

ATPŪTA

**DIEVKALPOJUMI
DAŽĀDĀM
PAAUDZĒM**

VAI IR IESPĒJAMA
GLĀBŠANA, ARĪ NEESOT
KRISTUS MĀCEKLIM?

Jauniešiem:

Draudzība un laulība

Bērniem:

Dieva apsolījumi - ES ESMU

Saturs:

04

LATVIJAS ZIŅAS

08

VĀRDS MĀCĪTĀJAM

Mūsu "netaisnīgais" Dievs

10

PA BĪBELES LAPPUSĒM

Atklāsmes grāmata.

Apokalipses kopsavilkums, 14. daļa

12

TĒMA

Dievkalpojumi dažādām paaudzēm

15

VESELĪBA

Atpūta

16

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Vai ir iespējama glābšana,
arī neesot Kristus māceklim?

17

SABATSKOLA

Glāzera klade

Mācību kursa mērķis

18

PA VĒSTURES LAPPUSĒM

"Fogelīcība", 2.daļa

22

MŪSU VĒSTS

Trīs eņģeļu vēstis, 2.daļa

24

JAUNIEŠI

Draudzība un laulība

26

BĒRNI

Dieva apsolījumi - ES ESMU

Adventes Vēstis ir Septītās dienas adventistu Latvijas draudžu savienības izdevums.

Reģistrācijas apliecības Nr. 1918.

Iznāk reizi mēnesī. Tirāža: 700 eks.

Galvenā redaktore: Anitra ROZE

Redakcija: Agris BĒRZIŅŠ, Vineta KRAULIŅA,

Vilnis LATGALIS, Mārīte LIPSKA,

Andris PEŠELIS, Ance ZELČA

Dizains un makets: Libri Style SIA

Izdevējs: SDA Latvijas draudžu savienība

Adrese: Baznīcas iela 12A, Rīga, LV-1010

E-pasts: adventesvestis@inbox.lv

Iesūtītos materiālus redakcijai ir tiesības rediģēt.

Par reklāmas izvietošanu uz 4. vāka rakstīt

adventesvestis@inbox.lv.

VĀRDS REDAKCIJAI

Sveicināti, mīlie lasītāji!

Pirms kāda laiciņa man piedāvāja izmēģināt jaunu kalpošanu – pastāstīt bērnu stāstiņu dievkalpojuma laikā. Ja kāds no jums to ir darījis, tad zināt – tas ir sava veida izaicinājums, jo bērni ir jauka, bet itin prasīga auditorija – piesaistīt viņu uzmanību, turklāt tā, lai mazajās galviņās paliktu kāda laba pārdomu sēkliņa, nemaz nav tik viegli. Pēc kāda laika Dievs deva prātā divus stāstus. Nezinu, vai tikšu līdz stāstīšanai draudzē, bet vienu gribu līdzdalīt jums – mazliet citādāk, bet tomēr. Jo mēs visi esam aicināti būt kā bērni, kas patiesībā arī esam – Viņa īstie bērni.

Tas ir stāsts par Austrālijas ugunsgrēkiem un koalām – mazajiem, pūkainajiem lāčsomaiņiem, daudzi no kuriem cieta lielajā postā. Mani uzrunāja attēli, kuri šai laikā lielā skaitā parādījās *Facebook* – par cilvēkiem un pat dzīvniekiem, kuri ar tādu pašreizējā piedalījās mīlīgo pūkaiņu glābšanā – gan padzirdot tos, gan iznesot no degošajiem mežiem, gan ārstējot un sniedzot pajumti. Bija bērni Austrālijā, kas glāba koalas, sanesot tos savas ģimenes busiņā, un ir bērni Latvijā, kas ugunsgrēkos cietušajiem somainīšiem darina īpašas sedziņas – dzīvnieku ligzdiņas. Tik ļoti sirdi skāra šie mīlestības darbi tiem, par kuriem rūpēties uzticējies pats Radītājs! Un tad man bija jādodomā par mums – koala lāčīšiem grēka posta pasaulē. Bezpalīdzīgiem sevi no tā izcelt, bez ūdens, bez cerības grēka liesmu apņemtajā pasaules mežā. Tad atnāca Viņš – mūsu lielais, mīlestības pilnais, stiprais un pašreizējais Glābējs, paņēma mūs un iznesa laukā no liesmām, padzirdīja, izdziedināja un nu tur Savas žēlastības ligzdiņā. Patiešām – "Viņš tevi sedz ar Saviem spārniem, zem Viņa spārniem tu esi paglābts" (Ps. 91:4).

Bērnu stāsts ir viena no jaukākajām dievkalpojuma daļām. Turklāt tas palīdz atcerēties, ka mūsu dievkalpojumi paredzēti dažāda vecuma dalībniekiem. Tieši par to aicina domāt šī mēneša Tēmas raksts "Dievkalpojumi dažādām paaudzēm". *Vārds mācītājam* piedāvā svētrunu ar provokatīvu nosaukumu "Mūsu "netaisnīgais" Dievs", bet *Aktuālais jautājums* mudina pārdomāt patiesas mācekļības nozīmi. Šajās 26 lappusēs jūs sagaida daudz vērtīgu ziņu un atziņu. Lai tās ir par svētību. Uz salasīšanos!

Anitra Roze,

AV galvenā redaktore

Jēzus Kristus Saviem klausītājiem mācīja, ka mīlestība uz Dievu un līdzcilvēkiem ir dievišķā likuma būtība jeb Dieva Valstības pamats. Kalna svētrunā latīņa tiek pacelta augstāk.

“Ja jūs mīlat tos, kas jūs mīl, kāda pateicība jums nākas? Arī grēcinieki mīl tos, kas viņus mīl. Bet mīliet savus ienaidniekus [..], tad jūsu alga būs liela un jūs būsit Visuaugstākā bērni; jo Viņš ir laipnīgs pret nepateicīgajiem un ļaunajiem. Tāpēc esiet žēlīgi, kā jūsu Tēvs ir žēlīgs.” (Lūkas 6: 32-36)

Beznosacījuma mīlestība jeb labvēlība pret savu tuvāko būtu saprotama un pieņemama, ja tas attiektos uz “labajiem” cilvēkiem, kurus ir viegli mīlēt, jo viņi ir jauki, patīkami un arī pret mums izturas labvēlīgi un laipni. Nesalīdzināmi grūtāk ir mīlēt tos citus, ne tik draudzīgos, labvēlīgos un patīkamos. Vēl vairāk - Jēzus aicina mīlēt un parādīt labvēlību un laipnību arī tiem, kurus pamatoti varam uzskatīt par saviem

ienaidniekiem. Bībele saka, ka tikai tad mēs esam tiesīgi sevi saukt par Dieva bērniem. Tā nu sanāk, ka reizēm mīlestība uz savu tuvāko var kļūt par mūsu dzīves lielāko izaicinājumu.

Duglass Kūpers grāmatā “Dzīvā mīlestība” raksta:

“Ir sacīts, ka visgrūtākais darbs pasaulē ir mīlēt cilvēkus. Tā ir patiesība, jo tas vienmēr nozīmē mīlēt grēciniekus — un visi tādi ir. Tas nozīmē mīlēt samaitātos, patmīlīgos, nodevīgos, lepnos, dusmīgos, nepateicīgos, kašķīgos, jo tāds ir kritušo cilvēku raksturs. Pārāk bieži šis rakstura īpašības arī atklājas; pat tajos cilvēkos, no kuriem mēs gaidām un *prasām* kaut ko labāku.”

Grēks ir atstājis savu iespaidu (nospiedumu) uz visiem cilvēkiem. Lai cik tas būtu nepatīkami un grūti, tomēr nākas atzīt, ka mēs ikviens esam šajā sarakstā. Arī pašiem “labākajiem” gadās pakļūpt, pie tam negaidot, bieži vien sev un citiem par pārsteigumu...

Kam ir jānotiek, lai mēs spētu savā ikdienas dzīvē atklāt šo dievišķo mīlestību visos apstākļos un visiem cilvēkiem?

Apustulis Pāvils raksta, ka mīlestība ir Gara auglis jeb Svētā Gara iespaids mūsu dzīvē. Atceroties janvārī aizsāktā 10 Lūgšanu dienu ciklu, mums katru dienu vajadzētu turpināt sirsnīgi lūgt pēc Svētā Gara kristības jeb Gara piepildītas sirds un dzīves. Lai Gara augli kļūst par mūsu rakstura pamatu, atklājot Svētā Gara klātbūtni visā, ko domājam, darām vai runājam!

Vilnis Latgalis,
SDA Latvijas draudžu
savienības prezidents

MĪLESTĪBAS VĒSTULE TEV

Patīkama satraukuma un svētku noskaņas pilns ir 21. decembra Sabata rīts Kandavas adventistu draudzes sapulces telpās.

Pēc ierastās rīta sabatskolas Bībeles mācībām seko svētruna, to pasniedz draudzes sludinātājs Juris Bite. Pāris stundas vēlāk telpas atkal pildās cilvēkiem – pulksten 15.15 paredzēts Ziemassvētku pasākums, kura moto “Mīlestības vēstule Tev”. Pulcējas savējie no Kandavas, atbrauc mīļie ciemiņi no Tukuma draudzes – mazajai Kandavas draudzītei nāk talkā Dīnas Liepiņas vadītā komanda, lai kuplinātu šo svētku pasākumu ar skanīgām dziesmām un mūziku. Ar prieku sagaidām gan vīru ansambli, gan bērnus.

Koncerta sākumā Daumanta Liepiņa virtuozaizjā, izjustajā izpildījumā un bērnu ansambļa skanīgajās balsīs saklausām prieku par to, ka “Glābējs dzimis mums.”

Kā brīnišķīgs turpinājums šai jaukajai vēstij skan mūsu draudzes vecākās Ivitas, K. Milēnbaha vidusskolas skolotājas, uzruna savas klases skolēniem un viņu vecākiem, kuri atsaukušies aicinājumam būt kopā ar draudzi. Šis ir īpašs laiks, lai iepriecinātu viens otru, liekot mazliet apstāties no ikdienas steigas un apdāvinot citam citu kaut vai ar kādu mazu, bet mīļu dāvanīņu, siltu smaidu un labu vārdu. Dodiet viens otram visu to labāko...

Atceroties savu atgriešanos pie Dieva, Ivita stāsta par vecmāmiņas aizlūgšanām, kas mazajai skolniecei kļuvas nepieciešamas un likušas sirdī ilgas tuvāk iepazīt dārgo Glābēju; par Bībeles stundām pie kaimiņu mājās dzīvojošā sludinātāja J. Bites; par sirds derības slēgšanu ar dārgo Glābēju Jēzu 15 gadu vecumā. Noslēgumā tiek izteikts aicinājums: “Iedraudzējies taču ar Dievu un saglabā mieru ar Viņu, tad tavs liktenis izveidosies svētīgi” (Ījaba 22:21). Izvēle paliek mūsu rokās. Jo Dievs vienmēr ir ar mums – to vēsta dziesma “Imanuēl”.

Rodas jautājums – kas ir mīlestība? Atbildes ir visdažādākās: palīdzēt, uzsmaidīt, samīļot kaut ar labu vārdu. Nonākam pie slēdziena – tā ir Dievišķā Mīlestība, jo “... Dievs ir Mīlestība.” (1. Jāņa vēst. 4:8.16) Viņš ir dzīvības Devējs un Uzturētājs; Viņš ir Ceļš, kas ved caur Patiesību uz mūžīgo Dzīvību (Jāņa ev. 14:6), Pats vadīdams un sargādams šajā ceļā Savā lielajā žēlastībā. DIEVS IR MĪLESTĪBA!

Manuprāt, mēs katrs zinām 1. Korintiešu vēst. 13. nodaļas brīnišķīgos vārdus par DIEVA Mīlestības nepieciešamību un nozīmi katra cilvēka dzīvē, jo “... mīlestība ir pilnības saite” (Kol. 3:14), kas saista mūs vienu ar otru un, galvenais, ar Mīlestības AVOTU. Kad esam piepildīti ar šo dārgo Dāvanu, tad VIŅŠ mūs aicina to dalīt tālāk.

Tiek meklētas atbildes uz dažādiem bērnu jautājumiem – par to, kas ir Dievs; vai katram ir savs sargengelis; kas notiek, kad aizejam no šīs zemes u.c. Tiek dāvinātas Bērnu Bībeles, skan aicinājums meklēt atbildes uz visiem jautājumiem Svētajos Rakstos. Skatāmies animācijas filmu par pirmajiem Ziemassvētkiem un Jēzus dzimšanu, “jo tik ļoti Dievs pasauli mīlējis, ka VIŅŠ devis Savu vienpiedzimušo DĒLU, lai neviens, kas VIŅAM tic, nepazustu, bet dabūtu mūžīgo dzīvību.” (Jāņa ev. 3:16)

Seko brīnišķīgs skaņdarbs Evelīnas izpildījumā, bet Dina (flauta) un Daumants (klavīeres) atskaņo pazīstamo dziesmu “Kas ir šis Bērns?”.

Sludinātāja J. Bites uzrunā tiek skarta Ziemassvētku tēma –

DIEVA DĒLA piedzimšana Betlēmē, Ziemassvētku būtība un dāvanas. Daudz atbilžu uz jautājumu, kādu dāvanu katrs vēlētos – gala secinājums, ka visdārgākā, vislabākā un visvērtīgākā DĀVANA ikkatram no mums ir mūsu KUNGS JĒZUS KRISTUS. VIŅU mums dāvinājis DIEVS, jo “... Katrs labs devums un katra pilnīga dāvana nāk no augšienes zemē, no Gaismas TĒVA, pie Kura nav ne pārmaiņas, ne pārgrozības ēnas.” (Jēk. 1:17 un Ef. 2:8)

Uzruna noslēdzas ar stāstu par kādu augstu personu, kas salīdzināms ar savu dzimšanas dienu, bet pati paliek aiz durvīm, jo viesi viņu aizmirst un durvis tiek aizslēgtas. Šajā īsajā stāstā ir kāds ļoti nopietns brīdinājums: vai mans Glābējs ir manā sirdī, vai Viņš nestāv aiz manām sirdsdurvīm? VIŅAM skan slavas dziesma “Aleluja!” Viņš atnācis mūs glābt!

Pasākuma noslēgumā tiek izdalītas ADRAS sarūpētās dāvanu pakas mūsu bērniem no Austrijas bērniem. Šie brīži tiek iemūžināti kopbildē. “Gaidīsim jūs šeit atkal!” skan aicinājums.

Pēc pāris stundām esam krīzes centrā Zantē. Tiekamies ar centra vadītāju Aiju Švāni, jauku un sirsnīgu cilvēku. Apskatām telpas – tās ir mājīgas, jaukas, gaišas. Daudz rotaļlietu, jauka eņģeļu kolekcija un arī dažāda sadzīves tehnika – tiek aplūkots projektors un dators; stends ar fotogrāfijām; īpašs kabinets psihologam. Redzam rūpes par tiem, kuri nonākuši dzīves grūtībās – gan mazāki, gan lielāki bērni, arī kāds pieaugušais...

Arī šeit atsaucīgi darbojas Tukuma draudzes mūziķi un ansambļi. Kopā ar viņiem bijām arī mēs – mūsu draudzes sludinātājs J. Bite, draudzes vecākā Ivita Goldberga-Skrebele, vecākā draudzkope Astrīda Lapa un draudzes Komunikācijas nodaļas vadītāja Austra Freija, kā arī brālis K. Reznikovs ar diviem pārstāvjiem, brāļiem no Austrijas, kas sagādājuši dāvanu pakas.

Krīzes centrā sanāca krietns pulciņš iemītnieku, un sākās pasākums ar skanīgo dziesmu “Hei, stāstiet kalnos, lejās! Ir dzimis Glābējs

mums!” Skan labā vēsts par to, ka Dievs mūs katru ļoti, ļoti mīl. Krīzes centrā ir iemītnieki, kuru dzīvi īpaši skaudri skārušas pasaulē valdošā ļaunuma un grēka sekas.

Ar siltiem vārdiem tiek pasniegtas dāvanu pakas, atkal uzsverot, ka visdārgākā DĀVANA ir mūsu katra Glābējs, Pestītājs! Dāvinām arī Bērnu Bībeles. Kāda meitene sacīja: “Šodien saņemu savā mūžā pirmo dāvanu! Nekad man dāvanu neviens nav devis!”

Pirms dodamies prom no šejienes, tiek runāts par to, vai varam arī turpmāk sadarboties. Atsaucība ir, bet viss pārējais ir Dieva Rokās. Lai Viņš kārtu, mēs esam gatavi kalpot! Ko Tu, KUNGS, gribi, lai mēs darām?

*Kandavas draudzes
Komunikācijas nodaļa,
A. Freija*

DRAUDZES PĀRGĀJIENS

19. janvārī Rīgas pirmā draudze piedzīvoja jau otro brīnišķīgo pārgājienu. Gluži kā datums, arī cilvēki bija deviņpadsmit. Pateicamies Dievam, ka mūsu pulciņš ir audzis, jo pirmajā pārgājienā bijām deviņi. Devāmies apskatīt vietu, kur Lielupe ietek jūrā, apskatījām Ragakāpu, Jūrmalas brīvdabas muzeju un devāmies brīnišķīgā ceļā no Lielupes līdz Dubultiem – kopā 22 km. Smaidīgi un patīkami noguruši jau ierakstījām savos plānotajos 16. februārī, kad dosimies nākamajā pārgājienā. Pievienojies! Vairāk informācijas Facebook lapā **Adventistu Rīgas 1. draudzes Pārgājieni**.

Edija Subatoviča

KĻŪDAS LABOJUMS

2020. gada janvāra numurā Tēmas rakstam “Radītāja dāvātā veselības programma” pievienotajām liecībām kļūdas pēc netika norādīti pilnīgi šo liecību autoru dati. Pirmās liecības autore ir **IEVA PUNTE no Smiltenes draudzes**, otrās liecības autors ir **AINIS BRIČS no Rīgas 1. draudzes**.

SVĒTKI BĒRNIEM MADONAS DRAUDZĒ

Gada nogalē Madonas draudzē pulcējās liels pulks bērnu, lai satiktos un kopā pavadītu svētīgus brīžus. Pasākuma mērķis bija iepriecināt ar ADRAs paciņām, kas atceļojušas no Austrijas, bērnus no sociāli mazaizsargātām ģimenēm, tādā veidā sniedzot viņiem kaut nelielu atbalstu. Bērni ar vecākiem Austrijā paciņas sarūpējuši priekš Latvijas bērniem, kuriem ikdienā pietrūkst dažādu praktisku lietu vai kāda salda iepriecinājuma.

Bērni ieradās Madonas dievnama telpās ar mirdzošām acīm un ilgām redzēt, kas viņus sagaida. Bērnu sirdis tika sasildītas caur stāstiem un dziesmām, kuras bija sagatavojuši Madonas draudzes mazie palīgi no Cēsīm. Telpā tika ienesta gaiša noskaņa, kas lika domāt par gaismas nozīmi gan cauri dziesmām, gan uzvedumiem un aktivitātēm, kas bija kā aizraujošs piedzīvojums, kas mazajās sirsniņās šajā tumšajā laikā ienesa gaismas stariņus. Pasākuma turpinājumā katram no dalībniekiem bija iespēja piedalīties 3 aktivitātēs jeb stacijās: radošajā, garīgo pārdomu un muzikālajā stacijā. Katrā no šīm stacijām bērni pārdomāja gaismas nozīmi. Aicinājām bērnus padalīties par to, ko viņiem nozīmē gaisma un

kā viņi to nes savā ikdienā. Radošajā stacijā bērni darbojās ar rociņām, dekupāžas tehnikā izveidojot no stikla burciņām svečturišus, pie kuriem tika piestiprināts kāds apsolījums no Bībeles. Pārdomu stacijā bērni skatījās animācijas filmiņu un centās saprast, kā ikkatram cilvēkam ir iespējams būt par gaismu. Muzikālajā stacijā bērni dziedāja dziesmas, spēlēja instrumentus un gāja rotaļās.

Noslēgumā tika izdalītas ADRAs paciņas vairāk nekā 30 bērniem vecumā no 1 līdz 15 gadiem, kuri dzīvo Madonā vai netālu no Madonas

pilsētas. Arī bērnu vecāki bija ļoti iedrošināti un pateicīgi par jauko un sirsnīgo pasākumu. Madonas draudze ļoti priecājas, ka bija iespēja sagatavot bērniem svētkus, jo draudze nav bagāta ar bērniem, bet cer, ka tas varētu mainīties. Tāpēc gaidīsim bērnus arī uz turpmākiem pasākumiem Madonas draudzē, kas tiks organizēti vienu reizi mēnesī, lai nestu vēl lielāku svētību gan bērniem, gan viņu ģimenēm.

*Agnese Višņevska,
Madonas draudze*

ES PATEICOS!

Pašā 2019. gada nogalē, 28. decembrī, Limbažu draudzē notika Pateicības svētku dievkalpojums, kurā vēlējamies pagodināt mūsu Tēvu Debesīs par vēl vienu nodzīvotu žēlastības gadu un sveikt decembra jubilārus.

Dievkalpojumu sākām ar kopīgo dziesmu "Gaisma un miers ir sabatā". Turpmākā svētku programma bija plaša – dzejas, solo, montāžas; slavējot mūsu Radītāju un Glābēju, skanēja dziesmas, ko pavadīja visdažādākie instrumenti: bungas, klarnete, ksilofons, klavieres.

Ar ļoti jauku un uzrunājošu svētrunu kalpoja draudzes mācītājs Aldis Zēmele, uzsverot, cik Dievs ir labs un kā Viņš vada, lai mūsu soli neslidētu, un ka Viņš vienmēr mums visiem ir klāt.

Pēc kopīgās lūgšanas – dziesmas "Tēvs, cik tu dosi man dienu, ak, svēti no augšienes tās!" jubilāri tika sveikti

ar ziediem un pateicības vārdiem.

Viena no jubilārēm bija mana māmiņa. Sveikt viņu 80 gadu jubilejā bija sabraukuši bērni, mazbērni, znoti un vedeklas no tuvākām un tālākām Latvijas pilsētām. Prieka un pateicības asarām ritot pār vaigiem, slavējām Dievu par mūsu māmiņu, kura mūs visus vienmēr nesusi uz lūgšanu rokām. Rakstot šīs rindas, nevaru neraudāt aiz prieka un pateicības, ka Dievs man dāvējis māmiņu, kura ar savu dzīves piemēru un lūgšanu mūs visus ir klusi un pacietīgi audzinājusi pie darba, pie pienākuma apziņas visu darīt tā, kā ne priekš cilvēkiem, bet Dievam par godu! Bērniņas spilgtākā atmiņa ir, kad klusām paveru māmiņas istabas durvis agri no rīta un redzu viņu pie galda, noliekušos lūgšanā, liekot jaunās dienas gaitas Debesu Tēva rokās.

Varētu par māmiņu rakstīt un rakstīt, bet zinu, ka viņai tas nepatiks,

jo, kā māmiņa allaž saka, viss gods un pateicība pienākas Debesu Tēvam, kas mūs visus vadījis, sargājis, žēlojis un audzinājis caur priekiem un bēdām, cauri grūtībām un svētkiem, lai mūsu raksturi būtu derīgi mūžībai.

Pēc tam sekoja sadraudzības brīži pie bagātīgi klāta svētku galda, lielās svētku tortes un klinģera. Rakstītājam viens otram novēlējumus un stiprinājuma vārdus, ieejot jaunajā, 2020. gadā ar Dieva apsolījumiem. Arī visiem mazbērniem no omītes bija kāds iedrošinājums ar Bībeles apsolījumu un maza dāvana kā ceļa maize jaunajā gadā.

Es pateicos par katru jaunu rītu,
Ko man ir dāvinājis Radītājs.
Kad savu roku Jēzus rokā lieku
Un izlūdzos: "Ak, vadi, Pestītāj!"

Lai arī ceļš ir nezināms un biedē,
Ar Jēzu ceļinieks ir vienmēr drošs.
Es pateicos, ka rīta miglu kliecē
Kā Tēva sveiciens saules stariņš spožs.

Es pateicos par gaišu saules dienu,
Kad gaismas stari dzīves ceļu klāj.
Es pateicos, ka Jēzus mani vienu
Nav atstājis un arī neatstāj.

Es pateicos, kad saule slid uz rietu,
Un klusi nakts pār zemi nolaižas.
Es pateicos, ka īstu miera vietu
Pie Jēzus vienmēr gurdenais var rast.

Es pateicos, kaut nakts ir gara, gara
Un melnas ēnas domām pāri slid.
Pie Jēzus nav pār mani ļaunam vara,
Pēc tumšās nakts aust atkal saulains rīts.

*(Mārīte Ozola, no dzeju krājuma
"Manā sirdī Kristus mīlestība, ko
saņemu un gribu tālāk dot")*

*Meita Maija no SDA Saulkrastu
grupas*

TALSU DRAUDZES ROJAS GRUPA

Vismaz reizi mēnesī Rojas adventisti pulcējas uz mājas dievkalpojumu sabata pēcpusdienā. Programmā ir sabatskola, svētruna un arī sadraudzības brīdis.

CIEMOS PIE AMANDIŅAS

11. janvāra rītā DIEVS pašķīra iespēju mums, nelielam pulciņam 3 cilvēku sastāvā, aizbraukt ciemos pie Amandiņas un viņas ģimenes. Sākumā mums ar vīru šajā Sabatā bija sarunāta ierašanās kādā no mazajām Rīgas draudzītēm, tomēr DEBESU TĒVS visus apstākļus kārtoja tā, lai mēs tiekam pie Amandiņas, viņas mammas Dacītes, abiem brālīšiem un māsiņas.

Rīts izskatījās pelēcīgs, bet sirdī valdīja tāds neparasts savīlņojums, zinot, ka dosimies uz Mazsalacu pie Amīša. Kādu laiku viņa nebija redzēta. Bijām sailgojušies pēc iespējas pabūt kopā. Tā nu sagaidījām Loidiņu, salikām mašīnā līdz vajadzīgās mantas, kopā izlūdzāmies DIEVA apsardzību ceļā, tad arī braucām.

Mašīnā pārrunājām, kā katram pēdējā laikā klājies, kā DIEVS dāvājis sevišķu stiprinājumu grūtākos brīžos, kā atbildējis uz mūsu sirds lūgšanām. Turklāt vairākkārtīgi pamanījām, cik brīnišķīgi saules stari vizuālo pāri krāšņajām Latvijas dabas ainavām,

kas šajā janvārī nūdien nelīdzinās ziemas skatiem... Par saulaino laiku bijām DEBESU TĒVAM ļoti pateicīgi. Tālais ceļš nemaz nešķita tik ilgstošs. Drīz vien iebraucām Mazsalacā.

Jau pēc maza brīža izbaudījām priecīgos tikšanās momentus. Vispirms ieraudzījām un apskāvām Dacīti un mazākos bērnus, tad, ieejot istabā, varējām cieši samīlot Amandiņu. Kā jau parasti – klusa, bet smaidīga – viņa sēdēja gultā. Matīni tik kupli atauguši... Vaidziņi nedaudz sārti paaugstinātās temperatūras dēļ... Daudz kas iepriekšējo pāris gadu laikā piedzīvots, bijuši neskaitāmi pārbaudījumi, sāpes, zaudējumi, neziņa utt. Un tomēr līdz šejieni tas KUNGS ir vadījis! Cīņas gan vēl turpinās, bet DIEVS ir apsolījis mūs nepamest!!! Arī Amandiņai DIEVS ir sevišķi tuvu klāt. Kad ir visgrūtāk, VIŅŠ ņem katru cietēju Savās mīlošajās rokās un vada, kā labāk.

Mazliet aprunājos ar Amandiņas mammu, vienojāmies,

ka kopā ar viņu un abiem mazākajiem bērniem aizbrauksim uz dievkalpojumu. Dacītei taču arī vajadzīgs garīgs stiprinājums, spēku papildinājums. Turklāt pēc sazvanīšanās ar dakteri uzzinājām, ka jādabū vēl zāles Amandiņai. Tā kā daktere tobrīd nebija pie datora un nevarēja izrakstīt e-recepti, pa ceļam lūdzām DIEVU, lai aptiekārites sirds atmaigst un varam nopirkt zāles. Slava DIEVAM! Viss kārtībā šai ziņā! Zāles dabūjām, vienojoties, ka, tiklīdz būs e-recepte, Dacīte aizies uz aptieku vēlreiz.

Baiba Tomsone, Loida Tarasenko

LEKCIJA LIEPĀJAS DRAUDZĒ

18. janvārī Liepājas draudzē ikvienam interesentam bija iespēja apmeklēt lekciju “Ko vēlas viņš un ko vēlas viņa”. Liepājas draudze turpina attīstīt lekciju ciklu “Līdzsvarota dzīve”, kurā tiek apskatītas dažādas aktualitātes. Šoreiz par attiecību jautājumiem runāja Vineta Krauliņa, LDS Komunikācijas nodaļas vadītāja un misionāre.

Sanākušie dalībnieki pārstāvēja plašu attiecību statusu profilu, un viņus visus vienoja interese pilnveidot, uzlabot, veidot kvalitatīvas attiecības. Šoreiz Vineta raksturoja piecas sievietes un vīrieša pamatvajadzības pāra attiecībās. Lekcija bija ļoti strukturēta un saprotama, to atzina arī vairāki klausītāji.

“Mūsaprāt bija vērtīgi. Šādas tēmas ir aktuālas jebkurā vecumā un jebkurā laulību posmā. Ļoti patika, ka secīgi tika stāstīts par viņa un viņas vajadzībām, sniedzot piemērus arī no Dieva vārda. Gribētos domāt, ka nekristiešiem kaut kas no tā aizķeras.”

“Mani uzrunāja viņas piedzīvojumi no dzīves, tā kā mums cilvēkiem

tiešām arī ikdienā notiek. Lika domāt par sākumiem, kā tad var uzlabot un ietekmēt attiecības uz labu.”

Vairākkārt varēja manīt auditorijas atsaukšanos, kad Vineta līdzdalīja personīgus piemērus, raksturojot sievietes un vīrieša vajadzības attiecībās, to daudzi novērtēja atzinīgi. Lekcijas sākumā Vineta atzina, ka jautājums par attiecībām attiecināms uz mums visiem, pat ja vēl neesam vai vairs neesam attiecībās, ja esam ilgstošās vai jaunveidotās attiecībās, ja esam zaudējuši dzīvesdraugu, mēs dzīvojam sabiedrībā, kur labu attiecību principus varam praktizēt vienmēr un ar savu pieredzi un padomiem varam dalīties tālāk. To arī dalībnieki ir gatavi darīt!

Esam priecīgi un pateicīgi Vinetai par kalpošanu Liepājā! Nākamā lekcija ciklā “Līdzsvarota dzīve” 15. februārī – Emocionālā inteliģence, lektore Inga Šlakota, Misijas skolas “Sūti Mani” direktore, pedagoģe.

*Līvija Baltrušaitē-Karzone,
Liepājas draudzes mācītāja*

GAIDĀMIE NOTIKUMI

7. – 9. februāris

WhatsApp evaņģēlizācijas seminārs. Vada Nevils Nevelings (SDA Ģenerālkonference). Sīkāka informācija: adventisti.lv vai pa tālr. 25739322.

27. martā sākas 100 Lūgšanu dienas par Ģenerālkonferences sesiju.

29. martā no plkst. 10.00 līdz 15.00 notiks apmācības dievkalpojumu organizēšanā, iesaistot visas paaudzes. Vadīs Transeiropas divīzijas Ģimeņu kalpošanas nodaļas vadītāja **Karena Holforde**. Draudžu komandas pārstāvju pieteikšana līdz 2. martam; plašāks info pa tālruni 29869979.

Sludinājums:

Izdevniecība “Patmos” meklē korektoru un literāro redaktoru, vēlama pieredze. Tiek slēgts autorlīgums par konkrēta darba izpildi. Tel. 26321636 (Anitra).

MŪSU "NETAISNĪGAIS" DIEVS

Gerijs Moijers (Gary Moyer), Karolīnas draudžu savienības viceprezidents, ASV

VAI DIEVS IR "TAISNĪGS"?

Vai jūs pats sev jebkad esat uzdevis šādu jautājumu? Lūdzu, piedodiet man par to! Mēs, darbinieki, esam uzauguši ārpus šiem šaubu jautājumiem. Vismaz tik ilgi, kamēr gadu no gada cenšamies mantot dvēseles Jēzum ar apmeklējumiem, Bībeles stundām un publisku evaņģelizāciju, un tomēr mūsu kristību baseini tā arī netiek piepildīti ar ūdeni. Taču citam darbiniekam no mūsu draudžu savienības, kurš visu laiku ir atpūtā, nekad nesteidzas, nekad neapmeklē darbinieku sanāksmes un nesniedz atskaites par savu kalpošanu, ir cilvēki, kuri ienāk dievnāmā un praktiski no ielas pa tiešo dodas uz kristību baseinu. Esmu to piedzīvojis vairākas reizes, un esmu pat raudājis par šādu acīmredzamu Dieva netaisnīgumu.

Vai Dievs ir taisnīgs? Man ir jāatzīst, ka tas ir viltīgs jautājums, īpaši, kad aplūkojam Jēzus līdzību par strādniekiem viņa kalnā.

TAISNĪGA SAMAKSA?

Man šī līdzība šķiet īpaši saistoša, jo esmu vairākus gadus strādājis rūpnīcā. Ikviens savā līmenī saņēma līdzīgu atalgojumu. "A" operators saņēma vienu atalgojuma likmi, bet "B" operators – citu. Rūpnīcas vadība to uzskatīja par taisnīgu atalgojumu. Lai gan es pieņēmu esošo atalgojumu, tomēr neuzskatīju to par taisnīgu, jo daži no mums bija strādājuši vairāk, bet daži vispār nebija strādājuši, kas mani kaitināja. Man šķita, ka tie, kas strādāja vairāk, savu darbu padarīja labāk un tāpēc bija cienīgi saņemt lielāku atalgojumu. Tas būtu taisnīgi. Taisnīgi darba tirgū, bet ne Dieva

valstībā. Kas ir taisnīgi atalgojumam, ne vienmēr ir taisnīgi glābšanai. Patiesībā, šajā ziņā mēs varētu sacīt, ka Dievs ir netaisnīgs.

Ievērojiet, kas ir rakstīts Mat. 20:1 par mūsu "netaisnīgo" Dievu:

"Jo Debesu valstība ir līdzīga namatēvam, kas rīta agrumā izgāja strādniekus derēt savā vīnadārzā."

Šis pants ir Jēzus atbilde uz mācekļu jautājumu Mat. 19:25 "Kurš var tikt glābts?". Jēzus tikko bija informējis mācekļus, cik sarežģīti bagātniekam ir tikt glābtam (īpaši tam, kas paļaujas uz savu bagātību, kā to darīja bagātais jauneklis). Tas mācekļus šokeja, jo tajā laikā bagātība tika uzlūkota par Dieva labvēlības zīmi. Taču tos gaidīja nākamais šoks.

Tā bija tolaiku paraža, ka saimnieki ražas laikā gāja uz tirgus laukumu meklēt strādniekus uz vienu dienu. Vīri, kuri tika nolikti darbam tirgus laukumā, vienojās par atalgojuma lielumu. Mat. 20:2 lasām, ka saimnieks vienojās ar strādniekiem, ka tie saņems vienu denāriju par darba dienu, un nosūtīja tos darbā viņa kalnā. Denārijs bija standarta atalgojums strādniekiem par vienas dienas darbu. Līdz šim brīdim saimnieks bija taisnīgs.

Taču viņam bija nepieciešami vēl strādnieki, tādēļ līdzība turpinās tālāk no 3. līdz 7. pantam:

"Un viņš izgāja ap trešo stundu un redzēja vēl citus pie tirgus bez darba stāvam un sacīja tiem: noeita arī jūs vīnadārzā, es jums došu, kas nākas. Un tie nogāja. Atkal viņš izgāja ap sesto un deviņo stundu un darīja tāpat. Bet, ap vienpadsmito stundu izgājis, viņš atrada vēl kādus stāvam un saka tiem: ko jūs visu dienu šeit stāvat bez darba? Tie viņam saka: neviens mūs nav derējis. – Viņš saka tiem: eita jūs arīdzan vīnadārzā, un, kas nākas, to jūs dabūsit."

Tā tie aizgāja. Līdz šim nenotika nekāda netaisnība. Tā bija tipiska diena Palestīnā ražas laikā. Tā tas bija, līdz tika izsniegts atalgojums.

ATALGOJUMS

"Bet, kad vakars metās, vīnadārza kungs saka savam uzraugam: pasauc strādniekus un izmaksā tiem algu, iesāc ar pēdējiem un beidz ar pirmajiem. Tad atnāca tie, kas bija derēti ap vienpadsmito stundu, un katrs dabūja pa denāriju. Un, kad pirmie atnāca, tie cerēja dabūt vairāk; bet arī viņi dabūja katrs pa denāriju. To saņēmuši, viņi kurnēja pret namatēvu un sacīja: šie pēdējie strādāja vienu vien stundu, un tu tos pielīdzināji mums, kas dienas nastu un karstumu esam cietuši." (Mat. 20:8-12)

Es saprotu šos puīšus. Vai tu viņus saproti? Ja esmu strādājis vairāk nekā citi, man pienākas lielāks atalgojums. Tas šķiet kā nerakstīts dzīves likums – tie, kas dara vairāk un labāk, ir cienīgi saņemt vairāk. "Es strādāju šajā kompānijā jau piecpadsmit gadus, taču viņi ir pieņēmuši darbā kaut kādu jefīņu tikko kā no skolas par tādu pašu atalgojumu kā man!" "Es strādāju draudžu savienībā jau divdesmit gadus, bet viņi ņem un nosūta manā vietā uz vislabāko mūsu draudžu savienības apgabalā (vārdu ierakstiet paši)."

Ievērojiet, kā saimnieks atbild uz strādnieku sūdzībām.

"Bet viņš atbildēja un sacīja vienam no tiem: draugs, es tev nedaru netaisnību. Vai tu ar mani neesi saderējis par vienu denāriju?" (Mat. 20:13)

Šī saimnieka atbilde man atgādina Jēzus atbildi Pēterim (Jāņa 21), kad Viņš norāda, ka Pēterim sekošana Jēzum maksās dzīvību. Pēteris tad

ievēro Jāni un vaicā: “Kas būs ar šo?”. Jēzus atbilde redzama 22. pantā, to var izsacīt šādi: “Neuztraucies par viņu. Tā nav tava darīšana. Es tagad sarunājos ar tevi. Tu seko Man.”

Vai saimnieks samaksāja pirmās stundas strādniekiem to, ko bija apsolijs? Jā. Vai viņš bija netaisnīgs? Jā un nē. Pat, ja tie, kas bija strādājuši visu dienu, saņēma to, kas bija apsolijs, šķita netaisni, ka tādu pašu atlīdzību saņēmuši arī tie, kas nebija strādājuši visu dienu.

Atslēga šīs līdzības izpratnei ir dota 14. un 15. pantā:

“Nem, kas tev pieder, un ej; bet šim pēdējam es gribu dot tikpat daudz kā tev. Vai tad man nav tiesības darīt ar savu mantu, kā es gribu? Jeb vai tava acs ir skaudīga, ka es esmu labs?”

DIEVA “NETAISNĪGUMS”

Ja šo situāciju aplūko, par centrālo jautājumu uzlūkojot “kurš saņēma vairāk?”, tad sanāk, ka saimnieks ir rīkojis netaisnīgi. Tomēr ievērojiet vārdus “mana nauda”, “dot” un “dāsns”. Saimnieks novērs uzmanību no strādnieka darba uz savu došanu. Jebkura saimnieka “atlīdzība” ir dāvana no viņa. Ja saimnieks tos nebūtu uzmeklējis tirgus laukumā, viņi nebūtu saņēmuši neko.

Atcerieties, ka šī līdzība norāda uz Debesu valstību (1. p.), tā ir glābšanas ilustrācija. Jēzus pievērs uzmanību tam, ka mūsu glābšana izriet no Dieva dāsnuma, nevis no mūsu darbiem. Pasaules skatījumā šis saimnieks ir netaisnīgs. Viņš samaksāja vienādu atalgojumu gan tiem, kas bija strādājuši 12 stundas, gan tiem, kas bija strādājuši tikai vienu stundu.

TANĪ PAŠĀ LAIVĀ

Dažkārt, kādu laiku būdami kristieši un darīdami daudz labu darbu, mēs, gluži neapziņoties, sākam domāt, ka mums pienākas Debesis tādēļ, ka esam tik daudz darījuši un sasnieguši, pat, iespējams, ka esam labāki nekā citi. Tomēr, kā liecināja 12 stundas strādājušie strādnieki 12. pantā, “šie pēdējie strādāja vienu vien stundu, un tu tos pielīdzināji mums, kas dienas nastu un karstumu

esam cietuši.” Tieši tā. Dievs saka: “Debesu valstība, jūsu glābšana, ir Mana dāvana, kuru Es piešķiru ikvienam, kurš to pieņem.”

Ja runājam par glābšanu, tad ir skaidrs, ka bez Jēzus mēs visi grimstam vienā laivā. Romiešu vēstule 3:23 atgādina, ka mēs visi esam grēkojuši un mums visiem trūkst Dieva godības. Kad to saprotam, tad vairs neesam greizsirdīgi par Dieva žēlastību uz citiem, kuri nav darījuši tikpat daudz, cik mēs.

Mums nav vienprātības par Dieva dāsnumu. “Esmu darījis vairāk labu darbu!” Varbūt tā ir. Taču Romiešiem 6:23 atgādina, ka glābšana ir dāvana (“Dieva balva ir mūžīga dzīvība Kristū Jēzū, mūsu Kungā.”)

Vai Dievs ir netaisnīgs? Vienā nozīmē – jā. Taču šis netaisnīgums ir Viņa žēlastība. Žēlastība ir netaisnīga. Tomēr šis netaisnīgums ir nepieciešams, lai mūs glābtu. Pirmās stundas strādnieki bija neapmierināti, ka vienpadsmitās stundas strādnieki saņem to pašu atalgojumu. Atcerēsimies, ka runa ir par Debesīm, kuras neviens no mums nevar nopelnīt ar saviem darbiem.

Ievērojiet, ka vienpadsmitās stundas strādnieki nekaitina pirmās stundas strādniekus ar vārdiem: “Ha, ha, mēs grēkojam ilgāk nekā jūs, tomēr arī esam glābti!” Tā vietā viņi, līdzīgi laupītājam pie krusta, ir

“Dieva glābšanas plāns ir “netaisns”. Tas bija netaisnīgi, ka bezgrēcīgais Jēzus nāca uz šo zemi, lai tiktu zaimots, sist un pienaglots krustā mūsu, grēcinieku, vietā.

Žēlastība ir netaisnīga. Tomēr šis netaisnīgums ir nepieciešams, lai mūs glābtu.

pateicīgi, sakot: “Pateicība Dievam par Viņa žēlastību, jo biju domājis, ka esmu uz mūžību pazudis.”

Vai mums būtu jāpieņem, ka tie, kuri ieradās pēdējie, ieguva vairāk? Atcerēsimies, ka tiem, kuri strādāja kopš pirmās stundas, bija priekšrocība pazīt Dievu ilgāk. Vienpadsmitās stundas strādniekiem ir vairāk grēka brūču. Piemēram, man bija 26 gadi, kad kļuva adventists. Es nebiju mācījies adventistu izglītības iestādēs. Man nebija miera, nebija iedrošinājuma, mana veselība nebija labāka kā tiem adventistiem, kuri pazina Dievu ilgāk.

NOSLĒGUMS

Kristus līdzībā strādnieki bija sapratuši, ka viņu darbi nav salīdzināmi ar aicinājumu nākt tā Kunga vīna kalnā. Tikai Dieva dāsnās žēlastības dēļ ikviens var tikt glābts. Esmu priecīgs, ka glābšana darbojas tā, kā to saka pirmās stundas strādnieki: “Tu mūs esi pielīdzinājis viņiem.” Esmu priecīgs, ka apkārt krustam zeme ir lidzena.

Jā, Dieva glābšanas plāns ir “netaisns”. Tas bija netaisnīgi, ka bezgrēcīgais un pilnīgais Jēzus nāca uz šo zemi, lai tiktu zaimots, sist un pienaglots krustā mūsu, grēcinieku, vietā. Ar Dievu cilvēka miesā izrīkojās netaisnīgi, lai ar mums varētu rīkoties taisnīgi. Nē, tas nav taisnīgi! Tas ir dāsni. Tas ir vairāk nekā dāsni. Tas ir apbrīnojami. Apbrīnojamā žēlastība. Man šis atgādinājums laiku pa laikam ir nepieciešams. Kā ir ar tevi?

(No žurnāla “Ministry”
2019. g. janvāra numura
tulkoja Andris Pešelis)

ATKLĀSMES GRĀMATA

APOKALIPSES KOPSAVILKUMS, 14. DAĻA

Dags Bačelors ir Septītās dienas adventistu sludinātājs, kristīgā medija "Amazing Facts" prezidents.

Šodien pamatā runāsim par Atklāsmes grāmatas 12. un 13. nodaļu. Tas ir grāmatas centrs, divi no visievērojamākajiem, labāk zināmajiem un svarīgākajiem pravietojumiem Bībelē.

Atveriet ar mani Atklāsmes grāmatas 11. nodaļas pēdējos pantus. Tur ir runa par diviem lieciniekiem. Šie divi liecinieki simbolizē Dieva Vārdu. Tos mēdz attēlot arī kā Mozu un Ēliju. Pēdējie pravietojumi Vecajā Derībā skan: "Atcerieties Mozus likumus", "Redzi es sūtišu Ēliju" (Maleahija 3:22, 23). Mozus un Ēlija parādījās Jēzum Apskaidrošanas kalnā (Mat. 17:1-3), simbolizējot likumu un praviešus. Dieva Vārdam ir divkārtīga daba, jo katra patiesība tiek pārbaudīta ar vismaz divu, reizēm triju liecinieku teikto. Jēzus, kad Viņš augšāmcēlās, apstiprināja, ka ir Mesija, citējot no likuma, praviešiem un dažreiz arī no psalmiem (Lūk. 24:44). Tie ir trešais liecinieks. Desmit baušļi – uz cik akmens plāksnēm tie bija uzrakstīti? Divām! Tā mēs noslēdzam Atklāsmes grāmatas 11. nodaļu. 19. pantā varat lasīt: "Tad atvērās Dieva templis Debesīs..." (Vai Dievam Debesīs ir templis? Tā šeit ir teikts. Arī Vēstulē Ebrejiem tas ir teikts.) "...un Tempļi bija redzams Viņa derības šķirsts..." (Atklāsmes grāmatas 1. nodaļā Jēzus atrodas starp lukturiem; mēs lasījām par kvēpināmo altāri, kad nāca mocības, tas atrodas tempļi Svētajā vietā (Atkl. 8. nod.). Tagad mēs esam Vissvētākajā vietā.) "...un nāca zibeņi un balsis, pērkona grāvienī, zemestrīce un liela krusa." Zemestrīce un lielā krusa, un zibens, un balss, tie visi ir sinonīmi laika beigām. Tātad tieši pirms laika beigām Dieva Vārds atkal tiks pagodināts un pasludināts cilvēkiem.

Varbūt pamanījāt, ka Atklāsmes grāmatā ir sadaļas, kuras jūs aizved līdz laika beigām. Jūs varat atskatīties uz kopējo ainu. Ir septiņas draudzes, un jūs aizved līdz gala laikam Lāodikejas draudzē. Ir septiņi zīmogi, kas aizved jūs līdz gala laikam pēdējā zīmogā. Pēdējā bazūne arī ir laika

beigās. Ir šīs dažādās atklāsmes, kas mūs aizved līdz laika galam. Starp citu, 12. nodaļas beigās (es zinu, ka tikko pārlecu visai 12. nodaļai, bet gribu, lai pamanāt priekšpēdējo, 17., pantu: "Tad pūķis sadusmojās par sievu un gāja karot ar pārējiem viņas cilts locekļiem, kas turēja Dieva baušļus un apliecināja Jēzu." (Atkl. 12:17)) atkal redzama divkārtīgā Dieva Vārda daba.

"Es ieslēgšu Tā Kunga liecības un aizzīmogošu Viņa norādījumus savos mācekļos!" (Jes. 8:16) Likums un pravieši redzami viscaur Bībelē. Nepārtraukts uzsvars uz Dieva Vārdu, Dieva Vārdu, Dieva Vārdu. Jēzus stāsta līdzību par bagāto vīru un Lācaru (Lūk. 16:19-31). Kā Viņš šo līdzību noslēdz? "...ja tie neklausa Mozu un praviešus, tie neticēs arī tad, ja kāds no mironiem celtos augšām." Kāda ir pamatdoma? Dieva Vārds. Kādēļ Jēzus nāca? "Vārds tapa miesa" (Jņ. 1:14). Bībele "kļuva" par cilvēku. Dieva Vārds piedzima Kristū. Viņš ir Dzīvais Vārds. Kristus vēlas, lai izdzīvojam Viņa Vārdu savā dzīvē, ne tā? Jūs redzēsiet, ka ir likts liels uzsvars uz Vārda pagodināšanu, notiek cīņa Vārda dēļ viscaur tajās nodaļās, kuras tūlīt apskatīsim.

Visām pasaules tautām ir leģendas par pūķiem, īpaši – par lidojošiem pūķiem. Atklāsmes grāmatā pūķis parādās vairākas reizes, pirmo reizi – 12. nodaļā. Paleontologi pēta, kādas dzīvības formas ir pastāvējušas senajos laikos, un tie, kuri pēta kaulus, domā, ka viens no iemesliem, kāpēc daudzām pasaules tautām ir leģendas par pūķiem – lidojošiem pūķiem –, ir tas, ka viscaur pasaulē iespējams atrast lidojošu rāpuļu skeletus. Kad biju mazs, es vēlējos kļūt par paleontologu. Man joprojām šķiet aizraujoši dinozauru kauli, es tikai vairs nedomāju, ka tie ir miljoniem gadu veci.

Starp citu. Nevēlos pazaudēt domu stāstam par lidojošiem pūķiem, bet vienmēr ir runāts par miljoniem gadu – ka dinozauru kauli ir 30-50 miljonus gadu veci. Tad Montānas štatā (ASV), ļoti nomaļā vietā tika

atrasts tiranozaura stilba kauls. Tas bija tik liels, ka pat ar helikopteru to nebija iespējams pārvietot. Beigās tika nolemts kaulu transportēt divās daļās, tāpēc zinātnieki to uzmanīgi, ar lielu rūpību pārlauza. Kauls tikai aizvests uz laboratoriju, un viens no pētniekiem sāka pētīt kaula smadzenes, viņš uzlika tām reagentu, sāka tās ņemt ārā, un izrādījās, ka tās ir elastīgas. Tur bija mikstie audi, paliekot tos zem mikroskopa, varēja redzēt dzīslas un šūnas. Zinātnieki bija pilnīgā nesaprašanā, jo, kā pētnieki teica: "Cik zinām no ģeoloģijas, mikstie audi pazūd 10 000 gadu laikā. Kā gan iespējams, ka 30-50 miljonus gadus vecā dinozaura kaulā atrodami mikstie audi?" Tad radās doma, ka filmu "Juras laikmeta parks" (kurā stāstīts par mūsdienās klonētiem dinozauriem) varētu realizēt. Pētnieki sāka domāt, kā varētu dabūt piemērotu šūnas paraugu no šī tiranozaura. Tas ir pārsteidzoši. Varbūt tas tomēr nav miljardus gadu vecs? Vai miljonus gadu vecs?

Atgriežoties pie lidojošiem pūķiem. Mūsdienās tie tiek saukti par pterozauriem. Pētot dažus atrastos skeletus, precīzākie vērtējumi ir, ka to ķermenis varētu būt svēris līdz 250 kilogramiem. Mums šobrīd nav putnu, kas sver tik daudz. To spārnu platums lidojumā bija kā mazai lidmašīnai – līdz pat 10 metriem. Iztēlojoties, ja jūs dzīvotu tajos laikos un redzētu to lidojam ar aizmugurē izstieptām, garām kājām. Jūs nodomātu, ka tas ir lidojošs pūķis ar asti. Nav pārsteidzoši, ka pterozaurus iekļuvus tik daudzos senos stāstos!

12. nodaļā redzēsīm cīņu starp sievu un čūsku jeb pūķi. Tur ir pieminēts bērns. Atcerieties, ko mēs šorīt lasījām Bībelē. Kāds bija šī rīta Atmiņas pants? Tas bija par sievieti, čūsku un apsolīto sēklu jeb sievietes dzimumu: "Un Es celšu ienaidu starp tevi un sievu, starp tavu dzimumu un sievas dzimumu. Tas tev sadragās galvu, bet tu viņam iekodīsi papēdī." (1. Moz. 3:15) Šī pati doma spēcīgi ievīta Atklāsmes grāmatas 12. nodaļā.

Daži pirmie panti: "Pie debesīm parādījās liela zīme: sieva, saulē tērpta, mēness apakš viņas kājām un viņai galvā divpadsmit zvaigžņu vainags." Šeit vārda "vainags" apzīmēšanai izmantots vārds *stephanos*. Grieķu *stephanos* nozīmē 'kronis'. Sievai galvā ir *stephanos*, kas sastāv no divpadsmit zvaigznēm, un viņa stāv uz mēness, saulē tērpta. Šī sieviete simbolizē Dieva draudzi. Sieviete Bībelē simbolizē draudzi. Ir teikts "mīlīgā un izlutinātā Ciānas meita" (Jer. 6:2), "Vīri, mīliet savas sievas, tāpat kā Kristus ir mīlējis Savu draudzi" (Efez. 5:25). Un, kad Jānis raksta savu otro vēstuli, viņš iesāk: "Es rakstu izredzētajai māsa!" (KJV; *latv.* Nama mātei – *red.*), sievietei. Arī, runājot par draudzēm, viņš tās sauc par sievietēm. Te ir šī sieviete. Atklāsmes grāmatā ir divas sievietes. Viena, skaidri redzams, ir Dieva draudze, bet otra – nē. Otra tiek saukta par netikli, viņu aplūkosim vēlāk. Sieviete no Atklāsmes grāmatas 12. nodaļas ir Dieva draudze.

Ir gaisma, ko radījis cilvēks, un ir gaisma, ko radījis Dievs. Bībelē, 136. psalmā no 7. panta, ir teikts: "...kas lielos spīdekļus radījis, Viņa žēlastība paliek mūžīgi, sauli, lai tā valda dienā, Viņa žēlastība paliek mūžīgi, mēnesi un zvaigznes, lai valda naktī, Viņa žēlastība paliek mūžīgi..." Dievs ir radījis sauli, mēnesi un zvaigznes, šī ir Dieva radīta gaisma. Jēzus draudzei teica: "Jūs esat pasaules gaišums" (Mat. 5:14). Mums jāļauj savai gaismai spīdēt. Un šeit ir šī gaismā tērptā sieviete.

Saule simbolizē spožo Kristus gaismu, kas redzama Jaunajā Derībā.

Jēzus ir Taisnības saule, kas uzlēks ar dziedinājumu tās spārnos (Mal. 3:20). Sieva stāv uz mēness, kas simbolizē Veco Derību. Mēnesim pašam nav gaismas, ko izstarot. Kad mēs sakām, ka spīd mēness, mēness pats nemaz nespīd. Mēness atstaro saules gaismu. Viscaur Vecās Derības laikā bija redzams atspīdums no gaismas, kas iemirdzēsies, kad nāks Jēzus, kad Viņš celsies. Arī mums jāatstaro šī gaisma.

Divpadsmit zvaigznes virs viņas galvas Bībelē simbolizē autoritāti. Divpadsmit – to jums vajadzētu saprast uzreiz – ir kā divpadsmit sentēvi Vecajā Derībā. Ja, skaitot Israēla soģus, pieskaita arī Samuēlu, tad sanāk divpadsmit. Tad arī, protams, ir divpadsmit apustuļi Jaunajā Derībā. Ap Dieva troni ir 24 vecaji, tas ir divas reizes pa divpadsmit. Ir skaidrojumi, ka tas simbolizē divpadsmit no Vecās Derības un divpadsmit no Jaunās, bet es gan nezinu, kā šis konkrētais skaidrojums darbojas. Taču šis skaitlis – divpadsmit – simbolizē draudzes vadību. Atcerieties, Svētais Gars netika izliets, kamēr netika atrasts Jūdas aizstājējs. Jēzus izvēlējās divpadsmit.

Šeit ir attēlota Dieva līgava. Ir cilvēki, kas, lasot Atklāsmes 12. nodaļu, saka: "Šeit jau ir rakstīts par Mariju!" – Mariju, Jēzus māti. Katoļu baznīcās bieži var redzēt gleznas, kurās Marija stāv uz mēness un tai uz galvas ir divpadsmit zvaigznes. Vai esat ko tādu redzējuši? Šo ainojumu ir daudz. Taču šī sieviete nav Marija. Tā ir kas daudz vairāk. Tā simbolizē Kristus līgavu, draudzi,

nevis Mariju, Jēzus māti. Jūs to redzēsiet, kad iedziļināsimies tekstā.

"Tā bija grūta un brēca dzemdēšanas sāpēs un mokās. Vēl cita zīme parādījās pie debesīm: redzi, liels pūķis, ugunīgi sarkans; tam bija septiņas galvas ..." (tātad šis ir tas pūķis, čūska) "... un desmit ragi, un uz viņa galvām septiņi ķēniņa kroņi. Viņa aste noslaucīja trešo daļu zvaigžņu no debesīm un nometa tās uz zemi. Pūķis stāvēja sievas priekšā, kurai bija jādzemdē, lai aprītu viņas bērnu, kad viņa būs dzemdējusi." (2. – 4. p.).

Motīvs par sievieti, kurai brīnumainā kārtā piedzimst bērns, redzams viscaur Bībelē. Parādās arī fakts, ka sātans mēģina to nepieļaut. Jau pašā sākumā Ievai tika dots apsolījums – tiek apsolīts Viņas dzimums – sēkla, kas simbolizēja Kristu. Interesanti, ka sentēvi – Ābrahams, Īzāks un Jēkabs – visi izveda savas sievas no "Bābeles" uz "apsolīto zemi" un ka Ābrahama, Īzāka un Jēkaba sievas visas bija neauglīgas, visām bija grūtības palikt stāvoklī. Sārai bija grūtības palikt stāvoklī, bet caur brīnumu viņai piedzimst Kristus atspulgs. Rebekai bija grūtības palikt stāvoklī, tad Īzāks par viņu lūdza, un viņai piedzima dvīņi Jēkabs un Ēsavs. Jēkaba sieva Rahēle bija neauglīga. Varētu teikt, ka viņa "ķērās Jēkabam pie rīkles", kad paziņoja: "Gādā man bērnus, ja ne, es miršu." (1. Moz. 30:1). Jēkabs atbildēja: "Vai tad es esmu Dievs?" Rahēle lūdza, un caur brīnumu viņai piedzima Jāzeps. Īzaks, Jēkabs un Jāzeps bija Kristus atspulgi, ne tā?

(*Tulkoja Anna Rozenberga. Turpinājums marta numurā*)

TITULI UN VĀRDI BĪBELĒ

Turpinām publicēt Bībelē atrodamos titulus un vārdus, ar kādiem Rakstos apzīmēts Dievs, Jēzus Kristus, Svētais Gars, draudze, kalpi, svētie, sātans un ļaunie. Šis saraksts nav pilnīgs – pētot Vārdu, jūs varēsiet to papildināt paši ar saviem atradumiem.

DIEVA VĀRDS

Bauslības Grāmata 5. Moz. 31:26
Dieva Vārds Efez. 6:17; Ebr. 4:12; 6:5
Dzīvi Vārdi Ap. d. 7:38

Gara zobens Efez. 6:17; Ebr. 4:12
Grāmata Ps. 40:8
Raksti Jn. 5:39
Svētie Raksti Rom. 1:2
Vārds Lk. 12:28; Fil. 2:16; Kol. 3:16; 2. Tīm. 2:15; Jēk. 1:21; 1. Pēt 2:2 – garīgs piens.

DRAUDZE

Cilts Debesīs Efez. 3:15
Debesu Jeruzaleme Ebr. 12:22
Dieva aramais tīrums 1. Kor. 3:9
Dieva celtne 1. Kor. 3:9
Dieva darba biedri 1. Kor. 3:9
Dieva Israēls Gal. 6:16
Dieva mājoklis Efez. 2:22
Dieva nams 1. Tīm. 3:15; 1. Kor. 3:16; Ebr. 10:21

Dieva saime Efez. 2:19
Ganāmpulks Jes. 40:11
Garīgs nams 1. Pēt. 2:5
Jaunā Jeruzaleme Atkl. 21:2
Jēra līgava Atkl. 19:7
Jēra sieva Atkl. 21:9
Kristus miesa Rom. 12:5
Līgava Atkl. 21:9
Mans dēstījums Jes. 60:21
Mans roku darbs Jes. 60:21
Patiesības balsts un pamats 1. Tīm. 3:15
Pirmdzimušo draudze Ebr. 12:23
Svēta pilsēta Atkl. 21:2
Svēto pulks Ps. 89:8
Svēto (sirdsskaidro) sapulce Ps. 111:1

Sagatavoja Skaidrīte Teremta

DIEVKALPOJUMI

dažādām paaudzēm

Droši vien lielākā daļa no mums var teikt, ka nākam uz dievkalpojumu, lai sastaptos ar Dievu. Mēs visi vēlamies, lai dievkalpojums iedvestu godbijību un tajā pašā laikā būtu arī priecīgs notikums ar personisku pārdzīvojumu. Vai varam apgalvot, ka visu paaudžu cilvēki vienmēr to piedzīvo? Varbūt ir vērts padomāt, kā dažādu paaudžu cilvēkus, tai skaitā arī bērnus, varētu vairāk iesaistīt dievkalpojumu veidošanā? To visu pārdomāsim šajā tēmas izklāstā.

Ja aptaujātu cilvēkus draudzē, droši vien izskanētu dažādas atbildes, ko katrs **vēlas piedzīvot dievkalpojumā**. Piemēram:

- pielūgt Dievu ar visu savu būtību;
 - lūgt kopā par svarīgām problēmām;
 - mācīties vairāk par Dievu un Viņa gribu mūsu dzīvē;
 - sajūst Dieva mīlestību;
 - sajūst apkārtējo mīlestību;
 - saņemt palīdzību un iedrošinājumu ikdienas dzīvei;
 - likt lietā savas dāvanas, lai uzlabotu draudzes dievkalpojuma piedzīvojumu;
 - caur saviem talantiem palīdzēt cilvēkiem viņu vajadzībās;
 - gūt iedrošinājumu savā garīgajā ceļojumā;
 - dalīties cerībā par Jēzus Otro nākšanu;
 - piedzīvot Sabata mieru un prieku;
 - iedvesmoties no citu cilvēku liecībām.
- Bet tagad padomāsim, kā dievkalpojumos jūtas šie cilvēki:
- dzīvīgs divus gadus vecs bērns;
 - astoņgadīga meitene, kuru uz draudzi ved viņas vecmāmiņa;
 - vientuļa māmiņa ar trīs bērniem;
 - pusaudzis, kas uzskata, ka draudze ir garlaicīga padarīšana;
 - mākslinieks, kura prasmes draudze nav novērtējusi;
 - mamma ar zīdaiņi;
 - jauns cilvēks, kas vēlas mainīt pasauli;
 - vientuļš pensionārs.
- Ko varam darīt, lai palīdzētu ģimenēm un visu vecumu cilvēkiem

justies laipni gaidītiem mūsu dievkalpojumā? Turpinājumā ielūkosimies Karenas Holfordes sarakstītajā grāmatā "Dievkalpojumi dažādām paaudzēm".

NO ĒDENES LĪDZ MŪŽIBAI...

Pirms sākam dažādu paaudžu dievkalpojuma izpēti, mums būtu nedaudz jāapskata dievkalpojuma vēsture, lai uzzinātu, kā un kāpēc tas gadsimtu laikā ir mainījies. Bībelē atrodam vairākus, ļoti atšķirīgus dievkalpojuma veidus, un no katra varam gūt kaut ko, kas palīdzēs mums radīt efektīvus dažādu paaudžu dievkalpojuma piedzīvojumus mūsdienās.

IESĀKUMĀ...

Paši pirmie dievkalpojumi droši vien bija vienkārši un spontāni. Dievs pastaigājās, runādamies ar Ādamu un Ievu visskaistākajā botāniskajā un zooloģiskajā dārzā, kāds jebkad ticis izveidots. Tur nebija ne svētrunu, ne Bībeles lasījumu, ne ziedojumu, un vienīgā mūzika, iespējams, bija fonā skanošās putnu dziesmas. Visi trīs vienkārši staigāja pa dārzu, pētot Dieva apbrīnojamo radību. Ādams un Ieva uzmanīgi klausījās Dieva atbildes uz viņu zinātkārajiem jautājumiem par to, kā darbojas Viņa radītā daba un kāpēc gan dzīvnieki, gan augi ir tik dažādi. Viņi iepazīna Dievu vaigu vaigā, piedzīvoja Viņa vareno mīlestību, kā arī ik dienas arvien dziļāk iepazīna Dieva raksturu. Ja Ādamam un Ievai Ēdenes dārzā būtu dzimuši bērni, arī viņi būtu ņēmuši daļību šajā interaktīvajā, multisensorajā mīlestības un

brīnumu piedzīvojumā, kas faktiski ir perfekts modelis dažādu paaudžu dievkalpojumam, kādu Dievs vēlas, lai mēs piedzīvotu. (1. Mozus 1-2)

NO ĒDENES LĪDZ ĒGIPTEI

Pēc grēkā krišanas Dievs iestādīja vajadzību pēc dzīvnieku upuriem, kas kalpoja kā simbols tam, ka kādu dienu Jēzus nāks, lai mirtu upura nāvē par mūsu grēkiem. Ābels, Noa, Ābrahāms un citi sentēvi kopā ar savām ģimenēm cēla altārus, lai uz tiem upurētu Dievam. (1. Mozus 4:4; 1. Mozus 8:20; 1. Mozus 12:7,8, u.c.)

Fiziskais konteksts:

- Dievkalpojums, iespējams, notika brīvā dabā ap akmens altāri.
- Altāri tika celti visur, kur ticīgie dzīvoja, pie tam uzreiz pēc apmešanās jaunā vietā.
- Dievkalpojumi tika rīkoti arī, lai pateiktos Dievam par Viņa apsardzību un pastāvīgajām rūpēm, kā arī atzīmējot īpašus notikumus.

Dievkalpojuma stils:

- Dažādu paaudžu dievkalpojums, ko ģimenes galva vadīja visai saimei.
- Aktīvs – tika celts altāris, vākta malka utt.
- Multisensors – skaņas, ainas un smaržas no upura jēra – spilgta un dramatiska metafora glābšanas plānam.
- Lūgšanas.
- Slavas dziesmas.
- Stāsti – kā Dievs uzturējis attiecības ar Saviem ļaudīm.

DIEVKALPOJUMI TUKSNEŠĪ

Izraēla bērniem, ceļojot pa tukšnesi, nācās iemācīties daudz ko jaunu, atmetot vecās mācības no Ēģiptes pagānu kulta. Viņiem nācās daudz ko iemācīties par Dieva mīlestību, žēlastību un labestību. Viņi pielūdza Dievu ģimenes lokā.

Fiziskais konteksts:

- Svētnīcā – skaisti izveidotā telti ar izšūtiem aizkariem, izgrebtiem stabiem un skaisti darinātiem piederumiem – visapkārt neskaitāmi simboli. (2. Mozus 25-27)

• Tuksnesī, Dieva godības tuvumā, kas kā mākoņu stabs tos apēnoja dienā un apgaismoja ceļu naktī. (2.Mozus 13:21)

Dievkalpojuma stils:

- Dažādu paaudžu dievkalpojums – visas paaudzes pielūdz Dievu kopā.
- Multisensors – svētnīcā bija lietas, ko uzskatīt, kam pieskarties, ko dzirdēt un saost, kā arī ko nogaršot.
- Svētku noskaņa – regulāri svētki, kas iesaistīja kā bērnus, tā pieaugušos plānošanā un stāstu stāstīšanā.
- Interaktīvs, ar līdzdalību – atvest upura dzīvniekus utt.

JĒZUS KALPOŠANA

Jēzus zemes dzīves laikā runāja sinagogās un sludināja templī, bet visbiežāk Viņš sapulcināja laudis kopā un runāja ar viņiem tur, kur viņi tobrīd atradās. (Mateja 5:1,2; Mateja 9:9-11; Jāņa 18:20)

Fiziskais konteksts

- Ārpus telpām – tirgus laukumā, ezera malā, uz kalna, staigājot pa pilsētas ielām un ejot cauri laukiem. (Mateja 5:1-2)
- Iekštelpās – sinagogās, svinībās, templī, cilvēku mājās. (Mateja 26:55; Mateja 9:9-13; Marka 2:1-5)
- Bieži vien – dabas ieskausti, darot vai vērojot citus darāmus ikdienišķus darbus.

Dievkalpojuma stils

- Skaidra un vienkārša runa, katram saprotama saskaņā ar viņa līmeni. (Mateja 5-7)
- Daudz vienkāršu un viegli iegaumējamu stāstu. (Mateja 25)
- Bagātīgas vizuālas metaforas un ilustrācijas. (Mateja 6:25-34)
- Izmantoti ikdienas notikumi, radības un darbības, kas labi pazīstamas klausītājiem. (Lūkas 15)
- Cilvēki tiek aicināti aptaustīt, pagaršot, redzēt, saost un dzirdēt dažādas lietas (ēdiens, kāju mazgāšana, smaržas, vīnogas, aitas utt.).
- Cilvēki tiek aicināti kopā pavadīt laiku mierpilnā, patīkamā un mīlošā noskaņā. (Mateja 5-7)
- Bieži vien tiek nodrošināts ēdiens dievkalpojuma dalībniekiem. (Mateja 14:13-21)

JAUNKRISTIEŠU MĀJAS DRAUDZES

Pāvils atbalstīja un veicināja dažādību dievkalpojumā. Viņš

rakstīja kristiešiem: “Bet Kristus miers lai valda jūsu sirdīs, jo tam jūs esat aicināti kā viena miesa; esiet pateicīgi! Kristus vārds lai bagātīgi mājā jūsu: pamācīt un paskubināt cits citu visā gudrībā ar psalmiem, himnām un garīgām dziesmām, žēlastībā dziedādami savās sirdīs Dievam! *Un visu, ko vien jūs darāt vārdos vai darbos, to visu darāt Kunga Jēzus Vārdā, pateikdamies Dievam Tēvam caur Viņu.*” (autores uzsvars). (Kolosiešiem 3:15-17)

Fiziskais konteksts:

- Draudzes bieži tika mājās. (Romiešiem 16:5)
- Visi pulcējās kopā, tai skaitā arī bērni, veidojot dažādu paaudžu dievkalpojumus. (Apustuļu darbi 16:32-34)
- Bieži vien tika pasniegts ēdiens dievkalpojuma dalībniekiem. (Apustuļu darbi 2:43-47)

Dievkalpojuma stils:

- Spontāns, bet strukturizēts, lai radītu kārtības izjūtu, kas nepieciešama efektīvam dievkalpojumam. (1. Korintiešiem 14:26-32)
- Ikviens tika aicināts sniegt savu artavu, kā nu kurš jutās pamudināts. (1. Korintiešiem 14:26)
- Visi ģimenes locekļi tika kristīti kopā. (Apustuļu darbi 16:32-34)

DIEVKALPOJUMS DEBESĪS

Fiziskais konteksts:

- Dieva godība apgaismo visu dievkalpojuma vietu. (Atklāsmes 21:22-24)
- Godības pilni un aprīņojami vizuālie uzskates līdzekļi, kas pārsniedz mūsu fantāziju un jebko, ko acs ir redzējusi un auss dzirdējusi. (1. Korintiešiem 2:9)
- Dārzi, ielas no zelta, kristāla jūra, skaista pilsēta. (Atklāsmes 21:9-21)
- Visa centrā – Dieva godība un varenība. (Atklāsmes 4:1-11; 21:22-24; 22:1-5)

Dievkalpojuma stils:

- Dažādu paaudžu un kultūru dievkalpojums – visas paaudzes no visiem laikmetiem. (Atklāsmes 7:9-10)
- Skaļš – visu balsis kopīgā slavēšanā līdzinās pērkona dunojai! (Atklāsmes 19:5-8)
- Svētku. (Atklāsmes 19-22)
- Kopīgs mielasts. (Lūkas 13:29; Atklāsmes 19:5-9)

JĒZUS – DAŽĀDU PAAUDŽU DIEVKALPOJUMA VADĪTĀJS

Iesakņojies Savā bērnības teoloģijā, Jēzus Savu ticību un vērtības lietoja arī praksē, lai dāvātu mums dažus izcilus principus efektīvam dažādu paaudžu dievkalpojumam. Te būs daži no Viņa labākajiem padomiem dažādu paaudžu dievkalpojuma organizēšanai.

Koncentrējies uz Dievu un Viņa Valstību

Viena no Jēzus mācības pamattēmām bija Dieva Valstība. Jēzus centās mums iemācīt, kā Dieva Valstība izpaužas attiecībās ar Dievu un apkārtējiem, kā arī – kā tā var mūs iedvesmot kļūt mīlošākiem gan pret Dievu, gan pret līdzcilvēkiem. (Mateja 5:18-20; Mateja 10:7; Mateja 13:11, 24, 31; Mateja 19:14, u.c.) Efektīva dažādu paaudžu dievkalpojuma centrā ir Dieva Valstība, kas ļauj dievkalpojuma dalībniekiem ne tikai mācīties par to teorijā, bet arī piedzīvot praksē.

Uzņemiet bērnus atplestām rokām un svētiēt tos

Jēzus uzņēma bērnus atplestām rokām pat tad, kad bija noguris un Viņam bija nepieciešama atpūta. Viņš neapsauca bērnus un nelika tiem sēdēt rāmi. Tā vietā Viņš tos ņēma uz rokām, ļāva sēdēt klēpī, smaidīja un svētīja tos. (Marka 10:13-16)

Radiet nesaspringtu vidi

Jēzus noturēja Savus dievkalpojumus brīvā dabā – uz pakalniem, kur bērni varēja rāpot pa zemi, plūkt puķes un plāpāt, neizraisot nekārtību un neizjaucot dievkalpojumu. (Mateja 5:1-2)

Stāstiet vienkāršus stāstus

Jēzus stāstīja īsus stāstiņus, ko katrs varēja saprast un izbaudīt atbilstoši savam vecumam. Viņa stāsti bija vienkārši un viegli iegaumējami. Bieži vien tie bija tikai vienu vai divus teikumus gari! (Lūkas 15:3-7)

Lietojiet daudz vizuālu ilustrāciju

Jēzus lietoja vizuālas ilustrācijas un metaforas, piemēram, ganus un sāli, palīdzot laudim saprast sarežģītas garīgas mācības. (Mateja 5:13)

Parūpējieties, lai dievkalpojumā būtu kaut kas piemērots katra apmeklētāja mācīšanās stilam

Jēzus mācīja atbilstoši katra klausītāja mācīšanās stilam. Viņa vārds iedvesmoja verbālās uztveres skolniekus, Viņš izmantoja ilustrācijas un metaforas, lai iedvesmotu arī cilvēkus ar vizuālu uztveri, un arī fiziskus un sensorus piedzīvojumus, piemēram, maizes ēšanu, mācekļu kāju mazgāšanu, arī – ļaujot Tomam pieskarties Savām rētām pēc augšāmcelšanās utt.

Izmantojiet ikdienišķu pieredzi

Jēzus mācības bieži vien bija saistītas ar klausītāju ikdienas pieredzes kontekstu. Viņš maksimāli izmantoja katru iespēju mācībām, tai skaitā neauglīgu vīģes koku un vētras uz ezera. Izmantojot ikdienas dzīves ilustrācijas, Viņš nodrošināja, ka klausītāji Viņa mācības un stāstus atcerēsies atkal un atkal, ik reizes, kad sastapsies ar šīm situācijām. (Marka 11:12-14; Marka 4:35-41)

Apmieriniet cilvēku vajadzības

Jēzus saprata un apmierināja visas cilvēka vajadzības – fiziskās, sensorās, emocionālās, garīgās, arī vajadzību pēc attiecībām un izglītošanās. Viņš rūpējās, lai cilvēki tiktu dziedināti, paēdināti, justos drošībā, mīlēti, iedvesmoti, svētīti, pieņemti un saņemusi piedošanu. (Lūkas 19:1-10; Mateja 14:13-21; Jāņa 2:1-11; Marka 5:21-43)

Attīstiet bērnu pozitīvās īpašības

Jēzus augsti vērtēja bērnišķu ticību, kam raksturīga pieņemšana, nevainība, vienkāršs prieks un pazemība. Viņš mācīja Saviem sekotājiem, cik svarīgi kļūt kā maziem bērniem – nebūt lepniem, pašpietiekamiem, iedomīgiem un izsmalcinātiem, tādā veidā palaižot garām vērtīgu garīgu pieredzi. (Mateja 18:1-10)

Esiet spontāni – pārvērtiet negaidīto iedvesmā

Jēzus nekad neraizējās par negaidītu iejaukšanos, un Viņš nekad neuztraucās, ja izskatījās, ka viss neiet pēc cilvēku plāna. Viņš šos spontānos notikumus neredzēja kā plānu jaucošus vai nenožīmīgus. Viņš tos visus uzņēma mierīgi un izmantoja, lai parādītu visvājākajiem cilvēkiem Dieva mīlestību un žēlastību. (Marka 2:1-12; Lūkas 8:40-48)

Domājiet un rīkojieties ārpus rāmjiem

Jēzu kaitināja nevajadzīgie, cilvēku radītie noteikumi un

ierobežojumi jūdu ticībā, ko garīgie vadītāji izstrādāja, lai kontrolētu cilvēku uzvedību un pielūgsmes veidu. Jēzus nāca, lai ienestu svaiga gaisa dvesmu un lai izaicinātu daudzas reliģiskās tradīcijas. Kad draudzes vadītāji sāka vilkt veco dziesmu: “Mums te vienmēr ir bijis tā”, Viņš skaidri un gaiši pasludināja, ka ir nācis dibināt jaunu valstību ar citādiem noteikumiem. Jēzus valstība bieži vien apgrīēja lietas kājām gaisā – vājie bija stipri, noskumušie – mierināti, nicinātie – pieņemti un mīlēti, pēdējais kļuva par pirmo un bērna ticība bija paraugs pieaugušajiem. (Mateja 5:3-12; Mateja 18:3)

Karena Holforde savā grāmatā aplūko vēl šādas tēmas:

- Elena Vaita un dievkalpojumi dažādām paaudzēm.
- Kā mūsu mācīšanās stils ietekmē mūsu dievkalpojuma piedzīvojumu.
- Dievkalpojumi dažādām paaudzēm – veidi un iespējas.
- Sagatavojot augsni.
- Svarīgākie jautājumi par dievkalpojumiem dažādām paaudzēm.
- Dievkalpojumi dažādām paaudzēm – kā veidot komandu.
- Sešdesmit vienkārši veidi, kā uzreiz iesaistīt bērnus dievkalpojumā.
- Dievkalpojumi dažādām paaudzēm – paraugs iedvesmai.

Visu to esam aicināti dzirdēt klātienē 29. martā plkst. 10.00, kad Karena Holforde viesosies Latvijā, Rīgā, Baznīcas ielā 12a. Visi, kuriem interesē, kā bagātināt dievkalpojumus, kā vairāk iesaistīt dažādu paaudžu cilvēkus, tai skaitā bērnus, ir aicināti pietiekties līdz 7. martam, rakstot uz e-pastu maritel@inbox.lv vai zvanot uz mob. 29869979. Īpaši aicināti bērnu skolotāji, vecāki, dievkalpojumu veidotāji, arī mācītāji, draudzes vecākie vai citi kalpotāji, kuri atbild par dievkalpojumiem. Skatīt semināra plakātu uz žurnāla *aizmugurējā vāka!*

Sagatavoja Mārīte Lipska

Veselīga dzīvesveida programmas “CREATION HEALTH” materiālos otrais temats no astoņiem ir “Atpūta” – īpaša dāvana no Radītāja jeb Viņa iecere, lai mēs varētu dzīvot.

2018. gada oktobra žurnālā “Adventes Vēstis” jau rakstījām par miegu. Šoreiz piedāvājam šo informāciju arī tiem, kas vēl nav paspējuši ar to iepazīties. Bet miegs nav vienīgais atpūtas veids. *Creation Health* materiālos atrodamī interesanti fakti arī par septiņu dienu bioritmu un sirdsapziņas mieru – atpūtu, ko saņemam caur salīdzināšanos ar Radītāju.

MIEGS

● 1993. gada ikgadējā Pasaules Miega federācijas konferencē tika prezentēts pētījums, kas apliecināja: trīs pazuģdētas miega stundas naktī samazina imunsistēmas efektivitāti uz pusi. (Perl J. Sleep Right in Five Nights; a Clear and Effective Guide for Conquering Insomnia. New York: William Morrow and Company, Inc., 1993, 32)

● Miega trūkuma dēļ samazinās tās prāta spējas, kuras kontrolē galvas smadzeņu pieres daiva: plānošana, koncentrēšanās spējas un augstas intelektuālās spējas. (Marschall-Kehrel D. “Update on Nocturia: the Best of Rest is Sleep.” Urology, December 2004 64 (6 Suppl 1): 21-4)

● Zinātnieki ir atklājuši, ka cilvēki, kas ilgstoši guļ 6 vai mazāk stundas, samazina dzīves ilgumu par deviņiem gadiem, salīdzinot ar tiem cilvēkiem, kas guļ 7 līdz 8 stundas. (Wingard D. Berkman, “Letal Mortality Risk Associated with Sleeping Patterns Among Adults.” Sleep 1983 6(2):102-107.)

● Starptautisks pētījums, kurā piedalījās 17 500 studenti no 24 valstīm, atklāja, ka, nesāņemot pietiekamu miegu un guļot mazāk nekā 7 stundas, tiek būtiski pasliktināta arī jaunu cilvēku vispārējā veselība. (Steptoe A, Peacey V, et al. “Sleep Duration and Health in Young Adults.” Archives of Internal Medicine Sept. 18, 2006 166(16): 1689-1692)

ATPŪTA

● Melatonīns ir hormons, kas nodrošina miegu. Tas smadzenēs īpaši izdalās pēc pusnakts. Melatonīna funkcijās ietilpst īpašu ritmu sinhronizēšana, kas stimulē imūnsistēmas darbību un darbojas kā antioksidants. (Melatonin. Monograph. Altern Med Rev. Dec. 2005 10(4):326-36)

● Grelīns ir hormons, kas regulē apetīti (cilvēks vēlas ēst), savukārt leptīns ir hormons, kas rada sāta sajūtu. Abi šie hormoni izdalās tikai miegā. Ja miegs ir nepietiekams, pastiprināti izdalās grelini un cilvēks jūtas īpaši izsalcis, kompensējot to ar ēdienu. Pētījumi rāda, ka nepietiekams miegs var novest pie liekā svara un vielmaiņas traucējumiem. Apetītes neiroendokrīno regulāciju un uztura uzņemšanu nozīmīgi ietekmē tas, cik ilgi cilvēks guļ. Grelīnam ir nozīmīga loma oghidrātu un lipīdu metabolismā (vielmaiņā), sirds darbībā, imūnsistēmas funkcijā un šūnu caurlaidībā. Ir pierādīts, ka visaugstākais grelinu līmenis ir vakara stundās un līdz diviem rītā. (Copinschi G. "Metabolic and endocrine Effects of Sleep deprivation." Essential Psychopharmacology 2005 6(6):341-347)

● Ko dod kvalitatīvs un pietiekošs, regulārs miegs? Tas uzlabo kritiskās domāšanas spējas, samazina stresa hormonu, samazina asinsspiedienu, stiprina imunitāti, vairo labsajūtu, atjauno spēkus.

● Kādi apstākļi veicina labu miegu? Naktī – tumša istaba, klusums, zema gaisa temperatūra, svaiga gaisa cirkulācija, ērta gulta. Dienā – daudz saules gaismas, daudz svaiga gaisa, vieglas un agras vakariņas, regulāri miega/ nomoda laiki, rūpju un dusmu atstāšana ārpus guļamistabas pagājušajā dienā, uzticot tās Dievam vakara lūgšanā.

● Apbrīnojami, ka principus, ko zinātne par miegu atklāj tagad, Radītājs ir ietvēris Savā Vārdā jau sen, sen atpakaļ! Tikai ieklausies un dzīvo pēc tā: "Ir velti, ka jūs agri

ceļaties un vēlū paliekat nomodā, un ēdat savu maizi ar rūpēm; Saviem mīļajiem Viņš to bagātīgi dod miegā." (Ps. 127:2)

IKNEDĒĻAS ATPŪTA – SEPTIŅU DIENU BIORITMS

● Septiņu dienu cikls cilvēcei ir iedots pie Radīšanas. Tāpat kā dienas un nakts cikls, arī nedēļas cikls nav cilvēku izdomāts vai izveidots, tas ir Dieva iekārtots. Ir apbrīnojami lasīt medicīniskos pētījumus, kuri pierādījuši, ka septiņu dienu ritms ir saistīts ar dažādām fizioloģiskām funkcijām. Piemēram, pacientam ir tendence uz palielinātu pietūkumu septītajā un četrpadsmitajā dienā pēc operācijas. Līdzīgi – pacientam pēc nieru transplantācijas ir lielāka iespēja atraidīt orgānu septiņas un četrpadsmit dienas pēc operācijas. Vācu zinātnieki to sauc par iknedēļas bioritmu, viņi saka, ka, iespējams, mums ir fizioloģiska vajadzība pēc īpašas atpūtas dienas katru nedēļu. Tam nav neviena ticama izskaidrojuma, izņemot, ka to mūsu fizioloģijā ir ielicis Radītājs. (Baldwin B. "Seven-Day Rhythms" The Journal of Health and Healing 9(4):3,14)

● "Un Dievs svētīja septīto dienu un iesvētīja to par svētu dienu.." (1.Mozus 2:3) Šī svētība ir prieks Dievā, miers ar Dievu, fiziskā, garīgā, intelektuālā un emocionālā atpūta, kas nāk līdzī Sabatam.

● "Kad tu atturi savu kāju no sabata pārkāpšanas un nedari Manā svētā dienā pēc savas patikas, bet nosauc dusas dienu par svētu prieku un par Tā Kunga svēto dienu un to turi godā, neizlietodams to saviem ceļiem, sava veikala nokārtošanai un tukšām valodām, tad Tas Kungs būs tavs prieks..." (Jesajas 58:13,14)

SIRDSAPZIŅAS ATPŪTA

Iepriekš aprakstītās divu veidu atpūtas ir fiksētas laikā un telpā. Ir jāpieliek pūles, lai šādu atpūtu sev nodrošinātu. Sirdsapziņas atpūta ir tas, pēc kā apzināti vai neapzināti ilgojas katrs cilvēks, bet ko paši sev iedot nevaram. Tā ir atpūta no vainas

apziņas. Mēs visi esam grēcinieki, un visiem ir vajadzīga piedošana un sirdsapziņas miers. Šo piedošanu un tai līdzīgo nākošo mieru var dot tikai Jēzus Kristus, ja ejam pie Viņa ar nožēlas pilnu garu. "Tāpēc zināt, brāļi, ka caur Viņu jums tiek sludināta grēku piedošana, un visās lietās, kurās Mozus bauslība jums nespēja sagādāt taisnošanu, ikviens, kas tic, caur Viņu tiek taisnots." (Ap.d. 13:38-39)

Kunga gudrības atzišana nes mieru un patvērumu, kas sniedz dvēseles atpūtu. "Mans dēls, neaizmirsti manu pamācību, un lai tava sirds patur sevī manus baušļus, jo tie piešķirs tev ilgu mūžu, labus gadus un mieru. Žēlastība un uzticība no tevis neatstāsies; Labi tam cilvēkam, kas atrod gudrību, un cilvēkam, kas dabū sev skaidru prātu! Jo ir labāk iegūt gudrību nekā sudrabu, un tās augļi ir vērtīgāki par zeltu. Ilgs mūžs ir pie tās labās rokas; pie kreisās rokas tai ir bagātība un gods.; Apguldamies tu ne no kā nebīsies, bet saldi dusēs, un tevi nepārņems nedz pēkšņas šausmas, nedz arī izbailes no vētraina bezdievju uzbrukuma, ja tas nāktu.

Jo Tas Kungs ir tavs patvērums." (Salamana pam. 3:1,2, 3, 13, 14, 16 un 24, 26)

(Sagatavoja Sigita Pešeļe)

Mīlās māsas!

VEIDOSIM KOPĪGI
LIECĪBU GRĀMATU SIEVĒTĒM!

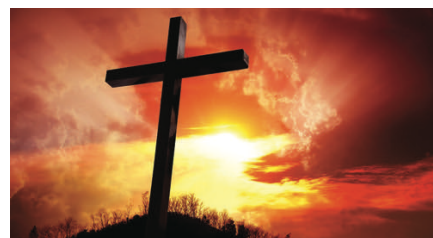
Gaidīsim liecību
par Dieva darbiem
Tavā dzīvē!
Tavs piedzīvojums
noteikti būs par lielu
svētību un stiprinājumu
ikvienam, kas to lasīs.

LŪDZU ATSŪTĪ SAVUS LIECĪBU STĀSTUS
UZ E-PASTU LĪDZ 5.APRĪLIM!

☎ 29869979

✉ maritel@inbox.lv

VAI IR IESPĒJAMA GLĀBŠANA, ARĪ NEESOT KRISTUS MĀCEKLIM?

Uz šo jautājumu var atbildēt, balstoties uz daudzām Jaunās Derības rakstu vietām, kur tiek uzsvērtā ticība uz Jēzu Kristu kā svarīgākais glābšanas elements. Pat vairāk – vēstulē efeziešiem apustulis Pāvils uzsver: “Jo no žēlastības jūs esat pestīti ticībā, un tas nav no jums, tā ir Dieva dāvana. Ne ar darbiem, lai neviens nelielītos. Jo mēs esam Viņa darbs, Kristū Jēzū radīti labiem darbiem, kurus Dievs iepriekš sagatavojis, lai mēs tajos dzīvotu” (Ef. 2:8-10). Vadoties pēc šīs Rakstu vietas, top skaidrs, ka glābšana notiek ticībā un pat šī ticība ir Dieva dāvana. Pantos ir sacīts, ka, pateicoties labajiem darbiem, neviens netiek glābts, kā arī ir uzsvērts, ka “mēs esam Viņa darbs, Kristū Jēzū radīti labiem darbiem, kurus Dievs iepriekš sagatavojis, lai mēs tajos dzīvotu.” Tā ir svarīga piebilde. Tie, kas tic Jēzum Kristum, ir aicināti uz labajiem darbiem, bet ne tādēļ, lai iegūtu sev glābšanu. Labie darbi izriet no ticības Jēzum. Ticīgie ir radīti labiem darbiem. Un pat vairāk – šos darbus Dievs ir iepriekš sagatavojis.

Dieva griba ir, lai tie, kuri tic uz Jēzu Kristu, top par Viņa mācekļiem un dara arī apkārtējos cilvēkus par Kristus mācekļiem.

Kurus labos darbus Dievs iepriekš ir sagatavojis? Aicinājumu uz šiem darbiem var atrast Mat. 28:19-20: “Ejiet un dariet par mācekļiem visas tautas, tās kristīdami Tēva, Dēla un Svētā Gara Vārdā, tās mācīdami turēt visu, ko Es jums esmu pavēlējis. Un redzi, Es esmu pie jums ik dienas līdz pasaules galam.” Dieva griba ir, lai tie, kuri tic uz Jēzu Kristu, top par Viņa mācekļiem un dara arī apkārtējos

cilvēkus par Kristus mācekļiem.

Kristus apsolījums deva Saviem mācekļiem, tādēļ uz šiem apsolījumiem mūsdienās var atsaukties tikai tie, kuri ne vien tic, bet arī rīkojas kā mācekļi. Ir par maz būt tikai ticīgam cilvēkam un cerēt šādi iegūt glābšanu. Ticībai uz Kristu ir konkrēta izpausme: “mīlēt Dievu no visas sirds un no visa prāta, un no visas dvēseles, un no visa spēka un tuvāko mīlēt kā sevi pašu.” Kristus mācekļi ne tikai tic Dievam, lasa Bībeli, komunicē ar Dievu lūgšanās, bet arī veic tos labos darbus, “kurus Dievs iepriekš sagatavojis, lai mēs tajos dzīvotu” (Ef. 2:10), mācās no Skolotāja Jēzus, atspoguļo Viņa raksturu un dara “par mācekļiem visas tautas.”

Viena kristiešu daļa ir tikai ticīgie. Viņi tic Dievam, lasa Bībeli un lūdz Dievu, bet pavisam maz vai nemaz neliecina par Dievu. Tie pastāvīgi cīnās ar savu garīgo nespēku un vājumu. Tie pastāvīgi ir kārdinājumu un problēmu ielenkumā. Kāpēc? Jo neliecina par Dievu. Viņi nepiedzīvo glābšanas prieku, vedot citus pie Kristus.

Alejandro Bujons grāmatā “Pilnīgi visu draudzes locekļu iesaistīšana” iesaka ticīgajiem kļūt par Kristus mācekļiem un rīkoties saskaņā ar Kristus aicinājumu. Kristietis top garīgi spēcīnāts vienīgi tad, kad tas ne tikai lasa Bībeli un lūdz, bet arī liecina. A. Bujons iesaka ne tikai aizlūgt par citiem cilvēkiem, lai tie nāktu pie ticības, bet arī pašiem aktīvi iesaistīties, lai cilvēkiem, par kuriem aizlūdz, varētu tuvoties ar labiem darbiem. Viņš iesaka izraudzīties vismaz piecus šādus cilvēkus, par kuriem aizlūgt, un tad meklēt Dieva piešķirtās iespējas šiem cilvēkiem sniegt ko labu. Kāpēc piecus? Autors apgalvo, ka pieci ir optimālais skaits, jo visi nekad neatsauksies uz aicinājumu, kādi pagurs vai padosies kārdinājumiem. Ja ir izraudzīts tikai viens cilvēks un

tas atsakās, tad Kristus māceklim var sašļukt dūša un zust drosme turpināt. Savukārt, ja izvēlēti pieci, tad paliek vismaz vēl kādi varianti, kādam no pieciem atkrīt; tad atkritušā vietā ieteicams likt nākamo personu. A. Bujons iesaka nesteigties ar pamatmācību līdzdalīšanu un literatūras dāvināšanu šiem cilvēkiem, ja vien tas nav gadījums, kad tu šos cilvēkus vairs nekad nesastapsi. Viņš iesaka veidot ar šiem cilvēkiem labas attiecības un meklēt veidus, kā nest tiem svētības. Pat vairāk – ja tas ir iespējams, veidot uzticību un draudzību. Kāpēc? Tādēļ, ka neviens nevēlas mainīt savu reliģisko pārliecību un no svešinieka iegūt liecību, ka viņam nav taisnība. Taču draugus gan cilvēki uzklausa. Draugiem uzticas, to paraugu ievēro, un tas iespaido. Ja šāda uzticēšanās ir izveidojusies, tad var dāvināt grāmatas un aicināt uz Bībeles stundām. A. Bujons savā grāmatā pauž pārliecību, ka no pieciem vismaz viens var atsaukties.

Kristus māceklibai ir vēl kāds svarīgs uzdevums. Kristus mācekļis ne tikai dara jaunus mācekļus, bet tos dara tā, ka tie ir spējīgi atrast nākamos mācekļus. Šādi cilvēks, kuru tu pieved pie Kristus, pats top par jaunu mācekļu darītāju, un šī garīgā stafete turpinās paaudzēs. A. Bujons uzskata, ka tas ir par maz atvest cilvēku līdz kristību baseinam, nokristīt un ierakstīt draudzes sarakstā. Lai mūsu draudzes būtu stipras, lai tās veidotu garīgi stipri

Neviens nevēlas mainīt savu reliģisko pārliecību un no svešinieka iegūt liecību, ka viņam nav taisnība. Taču draugus gan cilvēki uzklausa.

cilvēki, viņiem ir jābūt Kristus mācekļiem, kuri atstaro Kristus raksturu un kuru dzīves mērķis ir piepildīt Kristus aicinājumu: darīt par mācekļiem citus.

Vai ir iespējama glābšana, arī neesot Kristus māceklim? Atbildi var sniegt ar pretjautājumu: "Vai ir iespējams būt glābtam, neatstājot Kristus raksturu un nepaklausot Kristus aicinājumam: dariet par mācekļiem citus?" Cilvēki atrod visdažādākos apvedceļus, visvisādus attaisnojumus un argumentus, lai tikai nebūtu jāpaklausā Kristus aicinājumam. Tie ir gatavi lasīt Bībeli, lūgt un gavēt, dziedāt dziesmas

Mēs esam aicināti veidot draudzību, kur primārais ir nevis kāda ievilkšana savā draudzē, bet gan vešana pie mūsu vislabākā Drauga.

un piedalīties dievkalpojumos, bet tikai... neaiciniet būt par Kristus mācekli, kurš dara par mācekļiem citus. Dažiem ticīgajiem pat saņemst kājas, domājot, ka tie varētu kļūt par "mācekļu darītājiem". Tomēr, ja apdomā Kristus lielo aicinājumu, darīt labu tuvākajiem cilvēkiem, darba biedriem un paziņām ir tieši tas, ko visvairāk vēlas ikviens patiesi Kristum ticīgais. Mēs esam aicināti veidot draudzību, kur primārais ir nevis kāda ievilkšana savā draudzē, bet gan vešana pie mūsu vislabākā Drauga. Tā ir kristietība praktiskajā dzīvē. Tā ir labestība ikdienā. Pasaulē, kur ir tik maz cilvēku, kam var uzticēties, Kristus aicina mūs būt par šiem uzticīgajiem, kas dara par Kristus mācekļiem citus. Un cilvēki pamanīs, ka esat citādi – draudzīgāki, ieinteresēti cilvēku labklājībā, žēlsirdīgi, labestīgi, miera nesēji un uzticami visās lietās. Šādi mūsu apkārtējie var tikt mantoti Kristum. Šiem Saviem mācekļiem Kristus ir apsolījis garīgu spēcīgumu un izaugsmi: "Es esmu pie jums ik dienas līdz pasaules galam."

Andris Pešelis

GLĀZERA KLADE MĀCĪBU KURSA MĒRĶIS

Sabatskolas skolotāja darbs atšķiras no pasniedzēja darba dažādos pulciņos, semināros utt., jo sabatskolā iegūst ne tikai zināšanas, bet klausītājs tiek vests pie Kristus, kā rezultātā jānotiek dzīves virziena maiņai. Tāpēc daudzas mācību metodes, kuras lieto pasaulē, garīgām studijām un kristīgai dzīvei neder.

Sabatskolas skolotāju vajadzībām ir sarakstītas daudzas grāmatas. Latviešu valodā (mašīnrakstā) atrodami E. Vaitas "Padomi par sabatskolas darbu". Taču šī grāmata nesniedz divas lietas:

- padomus konkrētai auditorijai, konkrētai draudzei, ņemot vērā tautību, kultūru, vidi;
- no grāmatas nevar iegūt praktiskas iemaņas.

Semināros gan ir novērots – kamēr mācāmies teorētiski, ir daudz klausītāju, bet, pārejot uz praktiskām nodarbībām, dalībnieku skaits samazinās.

Katram skolotājam ir sava personiska pieeja, tomēr pamatprincipi ir jāzina. To var salīdzināt ar komponista darbu. Katram komponistam ir savas atšķirīgas dziesmas, taču viņam jāpazīst notis un mūzikas teorijas pamati. Tā ir arī ar sabatskolas skolotāju – viņam jāpazīst Raksti, klases dalībnieki un viņu vajadzības, sabatskolas mērķis, jāprot komunicēt, sagatavoties nodarbībai un aizvest klasi līdz sabatskolas nodarbības mērķim.

Galvenās tēmas apaudzēšana ar palīgātēmām

Bieži vien šo sagatavošanās daļu nefiksē uz papīra, bet izdara galvā. Taču iesācējiem tas nav pats labākais. Iesācējiem būtu nepieciešams to punktu pa punktam pierakstīt vai – vēl labāk – izdarīt to grafiskā veidā, tad pēc kāda laika pārskatīt, lai izveidotu jaunas idejas un papildinājumus. Neuzrakstītais it kā saplūst un neprasās pēc precizēšanas.

Ja ir laiks, tad studijām derētu pauze jeb starpbrīdis. Turpināt varētu

nākamajā dienā. Ja nav tik daudz laika, tad vismaz kādu stundu darām kaut ko citu (vislabāk ārā, svaigā gaisā). Sludinātājs Klotiņš mācīja, ka bez staigāšanas var sagatavot svētrunu, bet ne sabatskolas tematu. Ir starpība, vai materiāls tiek gatavots sešas stundas no vietas, vai arī sešas dienas pa stundai.

Kad pēc starpbrīža atgriežamies pie tēmas, salīdzinām, vai izstrādātais plāns atbilst izvirzītajam mērķim visām klausītāju grupām. Piemēram, konkrēta tēma no 2000. gada 23. - 29. decembrim "Nav zargrieža, nav vīnogu".

Tēma ir sadalīta piecās apakštēmās. Nepieciešams izvēlēties starp diviem variantiem: no visa pa druska vai akcentēt vienu galveno domu.

Vispirms iepazīstamies ar Bībeles tekstiem.

1. Audzināšana. Sal. pam. 22:6.
2. Disciplinēšana. Sal. pam. 3:11-12.
3. Nenīcināšana. Sal. pam. 12:15.
4. Ko Dievs ienīst. Sal. pam. 6:16-19.
5. Sirds darbs. Sal. pam. 3:1.

Secinājumi: No bērnu audzināšanas līdz audzināšanai no Dieva. Audzināšanai ir jāmaina sirds, un no tā mainās dzīve gan bērnam, gan pieaugušajam.

Ko gribam pateikt, kāds ir mērķis? Domāsim par klausītāju grupām:

1) viesiem un interesentiem. Dievs mīl un rūpējas par katru cilvēku. Grūtības, pārbaudījumi liecina par grēka spēku cilvēka dzīvē, par grēka sekām. Tie atklāj Dieva klātbūtnes vajadzību;

2) ģimenēm ar bērniem: audzināšana bez Dieva palīdzības vai audzināšana ar Dievu;

3) pansionāta iemītniekiem;

4) visām grupām: ir lietas, kuras Dievs ienīst. Dievs to atklāj ar Savu Vārdu, ar Saviem likumiem un mūsu piedzīvojumiem un piemēriem. Dievs sagaida sirds izmaiņu.

(Sagatavoja Andris Pešelis, LDS Sabatskolas nodaļas vadītājs)

"FOGELTICĪBA"

Tas, ko šeit rakstu, nav no sērijas "viena tante teica". Ar Ernestu un Annu Fogeļiem un viņu pēctečiem esmu dzīvojis vienā laikā un vietā kā ar labiem draugiem, daudz ticies un sarunājis, vai arī kā bērns klausījies viņu sarunās un piedzīvojumu stāstos. Ernests un Anna mani, mazu puisi, vienmēr uzņēma kā labu draugu, kaut garām ejot, apturēja un parunājās kā ar līdzīgu. Stāstu to, ko pats esmu piedzīvojis, redzējis un kam līdzi esmu dzīvojis.

(Sākums janvāra numurā.)

Frontes pietuvošanās Kandavai ir arvien jūtama. Naktīs – krievu uzlidojumi. Mērķis ir vācu komandantūra Lielās ielas un šosejas (tagad Abavas iela) krustojumā pretim pilskalnam.

1945. gada 8. maijs. Krievu lidmašīnas bombardē Kandavu. Bumbas nokrīt apkārt "Ciemniekiem". Visi esam tranšejās, kuras šķērso gan pagalmu, gan dārzu, gan laukus. Gaidām sprādzienus. Klusums. Bumbas nesprāgst.

Pēcpusdienā redzu rosiņu "Brieža dārzā". Vācu karavīri uzstāda smago artilēriju: četrus lielgabalus ar ļoti gariem stobriem, tālšāvējus, vērstus uz "Čīmu kalnu", ceļu no Zemītes. Gaidu, kad sāks šaut. Viss paliek klusu. Krievu lidmašīnas nelido. Pavakarē pamanu, ka lielgabali no pozīcijas nogriezti un tiek jūgti zirgi. Divi jātnieki – viens baltā, otrs melnā zirgā, pa vidu kaut ko māj ar rokām. Ko runā, dzirdēt nevar. Es nedomā, novērsos, aizskrienu paskatīties, kas norisinās citā pusē. Atgriežos un redzu, ka "Brieža dārzs" tukšs. Pēc neilga laika no Kandavas atskrien

Drellene kliegdama: "Miers! Miers! Krievi Kandavā! Karš beidzies!"

Šodien, atskatoties pagātnē, ar pārlicību saku: karš beidzās tieši šeit – "Brieža dārzā". Tieši te, ko tagad sauc par "Briežu dzimtas parku", no kura var redzēt Sibīriju. Jo šeit uzstādītā aizsardzības pozīcija karā vairs neiesaistās, bet vienkārši pazūd.

Kādas norises notiek Kandavas adventistu draudzē, karam beidzoties?

Dievkalpojumu telpa Krauliņmājā, Ozolu ielā 4, ir atbrīvota. Draudzes sapulcēšanās notiek šajās telpās – tāpat kā pirms kara. Jaunā valdība pagaidām nekādu pretestību neizrāda.

Kandavas draudzei tiek atsūtīts jauns mācītājs – Alfrēds Dambis ar kundzi Emīliju. Viņiem neizdodas Kandavā atrast dzīvokli, bet to atrod Sabīlē. Varas iestādes, kuras reģistrē draudzes un to mācītājus, šādai situācijai nepiekrīt. Lai izklūtu no situācijas, rod risinājumu. Sabīlē organizē draudzi, sadalot Kandavas draudzi. Šādu variantu atbildīgā iestāde pieņem. Reģistrē Septītās dienas adventistu Sabīles draudzi, mācītājam ļauj dzīvot Sabīlē un papildus apkalpot Kandavas

adventistu draudzi. No valdības puses nekādas pretenzijas draudzes darbībai izvirzītas netiek. Netiek pat aizliegta reklāmas vitrīna pie dievkalpojumu telpas, kur ievieto nākamā dievkalpojuma programmu.

Kara laikā Kandavas draudze ir izdzīvojusi. Nav bijis neviena sabata, kurā nebūtu noturēti dievkalpojumi.

Padomju vara maz pamazām sāk attīstīt savu politiku. Bezzemnieki tiek aicināti kļūt par "jaunajiem darba zemniekiem". Personīgo saimniecību veidošanai piešķir nelielus zemes gabalus, sadalot lielsaimniecības, kuru saimnieki aizvesti uz Sibīriju. It kā progresīva politika – piesaistīt laukiem vairāk cilvēku.

Kandavas adventistu draudzē ir kāda locekle – Sapa Zauermane, lielsaimniecības "Jaunoļas" saimniece, atraitne. Nezin', kā viņai aizgājusi secen 1941. gada izvešana? Zauermane atsakās no lielsaimniecības, paturot vien 30 ha zemes, ar to it kā izklūstot no "kulaku"¹ statusa. Un tomēr viņa kļūdās. Pat 30-hektārniekus pieskaita

¹ Kulaks – turīgs zemnieks, kas tika uzskatīts par padomju iekārtas ienaidnieku. (Red. piez.)

Vilnis, Alberts, Gunārs un Jānis ar dzīvesbiedrēm.

Jānis ar dzīvesbiedri Elitu, Gunārs ar dzīvesbiedri Renāti, Vilnis ar dzīvesbiedri Zentu un Alberts ar dzīvesbiedri Māru.

“kulakiem”. Saimniecībai uzliek nesamaksājamus nodokļus. Ja nesamaksās, tad gan draud represijas. Zauermane pamet saimniecību un aizbēg. It kā vēlāk nelegāli dzīvojuši Tukumā.

Jāņa Krauliņa māju nacionalizē, bet draudzi no telpām neizliek. Sākoties rajonu reformai, Kandava kļūst par rajona centru. Valdībai nepieciešamas telpas – rajona izpildkomitejai, partijas komitejai, prokuratūrai, tiesai, krājīkasei un visiem darbiniekiem un sekretāriem, kuri ierodas Kandavā dzīvot un celt “gaišo nākotni”.

Krauliņš savu galdniecību nodod būvkanotim, kurā pašam atļauj strādāt par brigadieru. Kantorī ir mutvārdu vienošanās, ka Krauliņš sestdienās nestrādās, bet tā vietā atstrādās svētdienās.

Laukos tiek noorganizēti kolhozi. Kandavai pieguļošākais ir kolhozs “Abava”. Priekšsēdētājs Oskars Indriķis. Brigadieri arī no pašu ļaudīm. Manu tēti Jāni Sokolovski ievēl par liellopu fermu vadītāju. Visi vietējie viņu pazīst un zina, ka Sokolovskis nekad savā saimniecībā nav strādājis sestdienās un arī kaimiņu talkās nav gājis šajā dienā. Tas tiek respektēts.

Situācija mainās ar rajona nodibināšanu. Tas ir kolhozu otrais gads. Sasauca kolhoza pilnsapulci, kuru vada rajona pārstāvis. Kā priekšsēdētāja kandidāts tiek likts priekšā Aleksandrs Sevčuks, ukraiņis. Visa sapulce protestē. Nevienš tādu

nepazīst, nav pat kolhoza biedrs. Tad sapulces vadītājs izteic atklātus draudus: vai jau aizmirsts 1949. gada 25. marts?

Pirmais balsojums: Sevčuku uzņem par kolhoza biedru.

Otrais balsojums: Aleksandru Sevčuku ievēlēt par priekšsēdētāju kolhozā “Abava”.

Pēc vēlēšanām vīri ielenc jauno priekšnieku – jāiepazīstas un tāda lieta jāapslaka.

Sevčuks: “Es šnab’ nedzer”, es nav dzērājs.”

Viens no brigadieriem: “Kā tad tu to daboni iekšā?”

Sevčuks uzsāk saimniekošanu ar stingru roku: “Sokolovski sestdienās nestrādā? Tā nevar, jāpiespiež!” Kaut gan zinātāji kantorī mēģina atrunāt: “Tur nekas neiznāks. Sokolovski neklausīs!”

Sestdienas rītā “Ciemniekos” ierodas pats Sevčuks ar brigadieru.

“Sokolovski, nav nekād’ dievlūgšan’. Jāiet pie darb’. Jāvāc raž’. Nevar slinkot!”

“Priekšniek, es ticu Dievam, un Viņš nosaka: sestdiena ir svētāma atpūtas diena. Nekad neesam strādājuši šajā dienā un nestrādāsim arī tagad.”

“Es jūs aizsūtīs’ pie baltajiem lāčiem uz Sibīrij’!”

“Priekšniek, ko jūs baidāt ar Sibīriju! Es tur esmu bijis un dzīvojis.”

Un tā nekas neiznāk. Priekšnieks nikns, aizbrauc.

Brigadieris nosmej un jautā: “Jāni, rīt tu varētu pastrādāt?”

Matīsa Rožkalna meita Vaira, ko Matīss netika redzējis, 1960. gads. Tagad – Vaira Roderte.

“Labi.”

Ar to jau “lieta” nebeidzas. Drīz vien nākas iet uz partijas komiteju pie otrā sekretāra, ideoloģijas virzītāja.

“Nu, kā jūs tā, Sokolovski, tads atpalcis. Tagad ir zinātniski pierādīts, ka Dieva nemaz nav. Nav nekādi aizliegumi strādāt sestdienās. Un nemaz nevar pierādīt, vai nedēļas dienas nav sajauktas. Kā jūs varat zināt, ka sabats, kā jūs saucat sestdienu, ir pareizā diena?”

Sokolovskis: “Jūdi.”

Sekretārs vairāk neko neiebilst. Saprot.

“Varat iet, bet padomājiet. Jūs, vecie, nu tā, bet bērniem nebūs nākotnes!”

“Uz redzēšanos.”

Marija Sokolovska Kandavas draudzē pavadā kopš kristībām 66 gadus – līdz 1986. gada 31. oktobrim.

Marija Sokolovska ap 1913. gadu.

Emma Sokolovska 1929. gada jūlijā.

*Gunārs un Renāte Sokolovski. Kāzas
Kandavas draudzē, Krauliņa "otrajā" mājā
1958. gada augustā.*

Nav tik ļauni. Priekšsēdētājs Sevčuks aprod un saprot, ka Sokolovski strādā labi un viņiem var uzticēt jebko. Tolaik kolhozā strādājam: tētis, memme, Gunārs, Vilnis un es. Gunārs strādā kantorī. Vilnis – "koksagīzbrigādē", ļoti atbildīga lauksaimniecības kultūra, "Vissavienības pasūtījums". Vēlāk Gunāru no kantora tomēr atvaļina. Viņš aiziet strādāt starpkolhozu

būvkanotorī. Vilni mobilizē aktīvajā karadienestā. Jānis jau ir karadienestā. Man pats Sevčuks piedāvā mērnika amatu. Nosūta uz rajona zemes ierīcības kantori apmācībā. Tajā laikā esmu 15 gadus vecs. Nekādu represiju nav.

Es no mērnika amata atsakos. Aizeju pie Jāņa Krauliņa būvkanotorī – par galdniekmācekli. Nu kanotorī esam divi "sektanti". Kantora priekšnieks Smirnovs neiebilst. Ziņa par mums, "ķeceriem", nonāk rajona partijas komitejā. Krauliņu izsauc uz pārrunām. Ko un kā, un par ko runāts, Krauliņš neko nestāsta. Tikai pasmaida. Pienāk kārta arī man apmeklēt partijas māju.

"Nu, kā jūs, jauns cilvēks, ticat tādām blēņām! Nāciet pie mums, strādāsim kopā, ceļot gaišo komunismu. Jūs tam Krauliņam par daudz uzticiaties. Viņš tāds divkosīgs. Visu izstāsta par jums."

"Par to kopstrādāšanu nekas neiznāk. Es tuos pie citas ideoloģijas. Kas attiecas uz Krauliņu, pazīstu viņu kā godīgu un kārtīgu cilvēku. Viņš man ir ļoti labs skolotājs, māca amatu, godīgi padarīt darbu."

Te jāatzīmē, ka tajā laikā vēl nebiju draudzes loceklis. Nebiju kristīts. To drīkstēja tikai 18 gadu vecumā. Nu un, kas par to? Es sabatos nestrādāju, un ar to pietika.

Nodibinot Kandavas rajonu, sakarā ar telpu trūkumu rajona darbiniekiem adventistu draudzi no "Krauliņmājas" izliek. Dod atļauju

vienoties par telpām ar Kandavas luterāņu draudzi. Mācītājs Vecmanis atļauj izmantot savas baznīcas kanceleju. Telpa liela un laba. Tā adventistu draudzes dievkalpojumi vairākus gadus notiek luterāņu paspārnē – Kalna ielā 1.

Tās pašas dzīvokļu problēmas dēļ Kandavā piešķir zemes gabalus privātmāju celtniecībai. Jānis Krauliņš arī saņem zemi un būvē jaunu māju. Imanta Sudmaļa ielā 12, tagad – Saules ielā 12. Projektā paredzēto divu istabu vietā viņš izbūvē vienu lielu – ar nolūku, lai būtu telpa draudzei. Nodoms izdodas, un "varas pārstāvji" apstiprina adventistu draudzes ires līgumu ar Krauliņu.

1991. gadā draudze pāriet uz telpām Raiņa ielā 25, kur draudzes dievkalpojumi notiek vēl šodien. Draudze nekad nav bijusi liela, liela tā nav arī tagad, bet vienmēr ir pastāvējusi. 100 gadus ik sabatu un jebkuros apstākļos tā bijusi atvērta dievkalpojumiem.

Kā represīvu vērsanos pret dievticīgajiem Kandavā var atzīmēt Viļa Gaiļa atstādīšanu no mežziņa amata. Viņš no "Mežkungmuižas" aiziet uz Talsu rajonu, kur kolhozā strādā par mežsargu.

Lasot manu stāstījumu par draudzes dzīvi padomju laikā, var rasties iespaids, ka nekādas reliģiskas apspiešanas nav bijušas. Neskatoties uz sarežģītajiem apstākļiem, tik tiešām, neizpalika neviena sestdiena, kurā nebūtu noturēts dievkalpojums.

*No kreisās: Alberts, Jānis, Daumands,
Vilnis un Gunārs Sokolovski.*

No kreisās: Līna Sokolovska, Katrīna Zēgnere, Olga Krauliņa, Mudīte Krauliņa, Armands Krauliņš, Mirdza Goldberga, Jānis Krauliņš, Fricis Goldbergs. Priekšā no kreisās: Ruta Sokolovska, Aida Goldberga, Marija Sokolovska.

Mani brāļi tiek iesaukti obligātajā kara dienestā – Jānis no 1950. līdz 1953. gadam, Vilnis no 1951. gada oktobra līdz 1954. gada novembrim, Gunārs no 1952. gada jūlija līdz 1953. gada augustam. Viņu stāsti no dienesta ir tik līdzīgi – sestdienā paziņojot komandierim, ka atsakās šajā dienā pildīt jebkuru darbību reliģiskās pārliecības dēļ, rezultāts ir neizbēgams – guba (karceris, cietums) uz desmit diennaktīm. Centieni piespiest paklausīt un izpildīt pavēles sestdienās ar visādiem paņēmieniem un visādos līmeņos ir nesekmīgi.

Epizode: Vilnis sestdienā atstāts kazarmās viens. Ienāk pulka komandieris, uzsāk draudzīgu sarunu: “Es tevi saprotu. Reiz man bija līdzīgs puisis – stīvējās un pretojās, bet beigu beigās saprata, ka nav jēgas.” Vilnis: “Ļoti žēl.” – “Paklau, re, tas galdiņš tak tur pie durvīm nav istā vietā. To vajadzētu nolikt te, pa vidu. Nāc, Vilni, atnesīsim un noliksim te.” Vilnis: “Biedri pulkvedi, es nestrādāju Dieva nozīmētā svētā dienā.” – “Nu, tas taču nav nekāds darbs!” – “Tomēr ir.” – “Nu, Dievs ar tevi! Ko lai ar tevi iesākam?” – “Neko. Tiklīdz saule norietēs un Dieva diena beigsies, esmu gatavs izpildīt jebkuru pavēli.” Pulkvedis aiziet. Pēc saulrieta vada komandieris: “Zaldāt Sokolovski! *Narjad v neočeregi* (ārpus kārtas uzdevums)! Ej un iztīri atejas!” – “Tieši tā, biedri komandieri!”

Ne jau visu dienesta laiku tāda politika tika piekopta. Priekšniekiem apnīka, vai arī redzēja, ka tā nav izlikšanās vai spēle, bet tas ir nopietni, tā ir pārliecība. Vilni pat paaugstināja par rakstvedi štābā. Vilnim bija ļoti stabils un izcils rokkraksts ar abām rokām, izglītība – gandrīz pabeigta vidusskola – arī laba tām kara vajadzībām. (Mācības vidusskolā pārtrauca iesaukums armijā.)

Brāļim Jānim dienesta piedzīvojumi ļoti līdzīgi. Viņš bija ar nepabeigtu elektrotehniķa izglītību. Jebkuru darbu specialitātē izpildīja, un priekšnieki uzticējās. Kad Jānis 1953. gada novembrī demobilizējās, atceļā no Odesas brauca caur Maskavu, lai satiktu un apciemotu jaunāko brāli Vilni. Viņā pulka komandieris, uzzinājis, ka Vilnim ciemiņš – demobilizējies zaldāts –,

uzaicina Jāni uz vizīti štābā. “Paklau, Jan Janovič! Vilnim vēl gads jādien. Nu, tu saproti, viņš ar to sestdienu. Ne viņam, ne mums kāds labums, vienmēr strīdi. Nu, parunā kā brālis, kā izdienējis karavīrs ar karavīru! Lai tak met tos untumus no galvas ārā. Citādi priekšzīmīgs karavīrs, varētu paaugstināt dienesta pakāpi.” Jānis, noklausījies pulkveža žēlabas un vēlmes, saka: “Biedri pulkvedi, tur nekas neiznāk. Es esmu šajā ziņā tāds pats savos uzskatos un zinu, ka Vilnim tā sestdienas lieta ir nopietna. Lūdzu, ļaujiet nodienēt atlikušo laiku!” Pulkvedis: “*Kak ja papal* (kā esmu iekritis)! Nu labi, Dievs ar viņu.” Jānis: “*Tak točno, polkovnik* (tieši tā, pulkvedi)!”

Gunāra stāsts ir atšķirīgs, bet arī līdzīgs. Gunāram bija “*baltā biļete*” (no kara dienesta atbrīvots). Bērija², gatavojot apvērsumu, izdomāja, kā pastiprināt PSRS Iekšlietu ministrijas karaspēku – savāca visus “*baltbiļetniekus*” un nometināja Rietumurālos kā ieslodzīto apsardzi. Tuvāk Maskavai vairs nebija iespējams. Kad Bēriju atmaskoja un nošāva, visa liekā “*baltbiļetnieku*” armija palika nelegāla. Neko nepaskaidroja, dienesta pienākumus pildīt nelika, pārveda uz Baškīriju, lika parakstīt līgumu, ka labprātīgi paliek *komunisma celtnēs* strādāt. Zēni nojauta, ka lieta nav tīra un līgumus neparakstīja. Pēc pusgada nīkšanas Baškīrijā Gunārs un vēl citi latvieši aizbēga bez dokumentiem un pārbrauca mājās “pa zaķi”. Latvijā aizgāja uz kara komisariātu, pieteicās un izstāstīja situāciju. Nekādu represīvu seku nebija. Pēc laika iedeva dokumentus, “*balto biļeti*” un viss. Acīmredzot kara kungi Tukuma komisariatā šo situāciju zināja.

Šos trīs zēnus – Jāni, Gunāru un Vilni – pieminu kā īstus kandavniekus, *fogēlticības* pēctečus.

Galū galā, kas ir “*fogēlticība*” jeb Septītās dienas adventisti?

“Septītā diena” norāda uz

2 Lavrentijs Bērija - padomju valsts darbinieks, PSRS Iekšlietu ministrijas vadītājs, Josifa Staļina tuvs līdzgaitnieks. No 1938. gada līdz 1945. gadam vadīja PSRS represīvo aparātu. Pēc Staļina nāves 1953. gadā, būdams viens no ietekmīgākajiem cilvēkiem valstī, centās koncentrēt varu savās rokās. 1953. gada jūnija beigās arestēts, apsūdzēts spiegošanā un kapitālisma atjaunošanas mēģinājumā. Ar tiesas spriedumu kopā ar vairākiem līdzgaitniekiem no drošības orgāniem sodīts ar nāvi. (Red. piez.)

svināmdienai jeb svēto dienu un to, ka tā ir sestdiena, nevis svētdiena.

Adventisti – gaidītāji, tie, kas gaida; nevis Ziemassvētkus, bet reālu Jēzus Kristus apsoliņuma “Es nākšu un ņemšu jūs pie Sevis...” piepildīšanu. (Jāņa ev. 14:3)

Šāda ticība pamatota Bibelē:

a) Bībele ir Dieva vārds, kurā tiek pausta Dieva griba cilvēkiem.

b) Dievs – burtisks pasaules un cilvēka Radītājs.

c) Cilvēka grēkā krišana – cilvēka paklausība nevis Dievam, bet velnam.

d) Jēzus Kristus – Dieva un cilvēka Dēls, Glābējs no grēka, jo cilvēks pats nespēj atbrīvoties no grēcīgām ierašām (Ernesta Fogeļa ticības piedzīvojums).

e) Nedalīta paklausība Dieva likumam – Dieva 10 baušļiem (2. Mozus 20:1-17). Fogeļi – Anna, Ernests, dēls Kārlis Pauls un meita Olga – visu atlikušo dzīvi palika tam uzticīgi.

f) Nākotnes redzējums: reāla Kristus atkal atnākšana, grēka iznīcināšana, Zemes pārveidošana par tādu, kāda tā bija pirms cilvēka krišanas – radīšanas laikā. Jēzus Kristus atnākšanas laiks – pilnīgā Dieva kontrolē. Vienīgais atklājums, ka tas būs drīz (Fogelis aizmiga tādā ticībā).

h) Mirušu cilvēku augšāmcelšana gaidāmajā Kristus atkal atnākšanā – nodrošinājums: Jēzus Kristus krusta nāve un augšāmcelšanās Lieldienās (Jāņa evaņģēlijs 20:1) – pirmās nedēļas dienas rītā, tātad svētdiena ir nedēļas pirmā diena un sestdiena – septītā diena, Bibelē saukta “sabats”.

Pazīstu daudz cilvēku ar šādu ticību. Bet ar tik dzīvu un dziļu ticību, kāda bija Fogeļiem – Ernestam, Annai, Kārlim un Olgai, znotam Jānim Krauliņam un viņu meitai Mudītei – reti. Mudīte visu savu darba mūžu uzticīgi strādāja Kandavas aptiekā par grāmatvedi, klusa un nepamanīta, un katrā sabatā bija dievkalpojumā. Esmu sastapis cilvēkus padomju laikos žēlojamies: “Baznīcā iet aizliegts, ticēt Dievam nedrīkst.” Bet tiem, kas ticēja un paklausīja Dievam, Dievs palīdzēja palikt uzticīgiem – tāpat kā Fogeļiem.

RAKSTS VELTĪTS KANDAVAS
DRAUDZES 100 GADU JUBILEJAI.

TRĪS EŅĢEĻU VĒSTIS

2. DAĻA

Turpinot iedziļināties pirmā eņģeļa vēstī, redzam, ka eņģelis pēc skaļā sauciena: “Bīstieties Dievu un dodiet Viņam godu” paziņo, ka “ir atnākusi Viņa tiesas stunda”. Viņš nesaka, ka tā nāks, bet – ka tā ir jau klāt. Ko tas nozīmē? Kas tā par tiesu? Dieva Vārdā lasām, ka vārds “tiesa” jau sen bija pazīstams. Apustuļi bieži runāja par gaidāmo tiesu. “Jo Viņš nolīcis dienu, kurā Viņš pasauli taisnīgi tiesās caur vīru, ko Viņš izredzējis un par ko visiem liecību devis, uzmodinādams to no mirušiem” (Ap. d. 17:31); “Kad viņš runāja par taisnību, atturību un nākamo tiesu, tad Fēlikss pārbijies sacīja: “Tagad ej, kad man būs vaļas, es tevi pasaukšu.” (Ap. d. 24:25); “Tai dienā, kad Dievs caur Jēzu Kristu spriedīs tiesu par to, kas apslēpts, pēc mana evaņģēlija.” (Rom. 2:16)

Apustuļu vēsts 1. gadsimtā bija: Dievs nolīcis dienu, kurā Viņš tiesās. Jānim Kristus pats saka: “Redzi, Es nāksu drīz un Mana alga līdz ar Mani, atmaksāt ikvienam pēc viņa darbiem.” (Atkl.22:12)

1844. gadā millerieši domāja, ka Kristus tajā gadā nāks un atalgo uzticīgos gaidītājus. Vai par šādu tiesu paziņo pirmais eņģelis? Millerieši bija sapratuši tiesas ainu Dan. 7:9,10, kā arī svētnīcas šķīstīšanu Dan. 8:14 un tiesu Atkl. 14:7 kā tādu, kas notiks, kad Kristus otro reizi nāks uz šo zemi. Pēc lielās vilšanās, kad gaidītā atgriešanās nenotika, tie, kas palika uzticīgi, turpināja pētīt, meklēt kļūdu. Meklējumi atalgojās ar atziņu, ka

svētnīcas šķīstīšana nozīmē Kristus ieiešanu Vissvētakajā vietā, kur notiek salīdzināšana un izmeklēšanas tiesa.

Jau pirms 1844. gada bija vīri, kuri paziņoja, ka pirms sprieduma loģiski būtu jānotiek izmeklēšanai, bet viņos neviens neieklusījās un neņēma vērā.

Un tā – kas liek domāt, ka pirms sprieduma pasludināšanas notiek izmeklēšana? Iepazīsimies ar tiesas ainu Dan. 7:9 un 10 “Es skatījos tālāk un redzēju, ka nolika krēslus un tajos apsēdās Cienīgs Sirmgalvis (*citost tulk.* Laiku Vecais – *red. piez.*); tam drēbes bija baltas kā sniegs un galvas mati kā tīra vilna; viņa tronis bija no uguns liesmām, un tam bija riteņi, kas gailēja kvēlojošās ugunīs. No viņa izplūda uguns liesmas, un tūkstošu tūkstoši kalpoja viņam, un desmit tūkstoši reiz desmit tūkstoši stāvēja pakalpot gatavi viņa priekšā. Iesākās tiesa, tiesas locekļi nosēdās un atvēra grāmatas.” 13. un 14. p. “Kamēr es vēroju nakts parādības, redzi, kā debesu padebešos nāca kāds kā Cilvēka Dēls savā izskatā; tas pienāca pie Cienījamā Sirmgalvja [...]. Viņam tad tika piešķirta vara, godība un valdīšana [...]”

Ko redzam šajā grandiozā tiesas zālē? Pa daļai diezgan pazīstama mūsdienas tiesas aina. Tikai, protams, iespaidīgi vērot, kas tajā piedalās. Mēs lasījām, ka tiesas locekļi apsēdās un atvēra grāmatas, tiesājamo nav klāt. Iztēlosimies, kā norisinājās šis izmeklēšanas tiesas process! Kāds var jautāt, kādēļ tas vajadzīgs? Pirmkārt,

“Redzi, Es nāksu drīz un Mana alga līdz ar Mani, atmaksāt ikvienam pēc viņa darbiem.

lai mēs saprastu un uzticētos, ka pirmā eņģeļa vēsts par tiesu ir labā vēsts. Labā vēsts tiem, kas godbijībā nāk pie sava Pestītāja un izvēlās Viņu par savu Advokātu, kā tas atklāts Cak. 3. nod. sākuma pantos.

Aplūkosim tuvāk, kā notiks šī izmeklēšana! Jānis saka: “Tika atvērta vēl cita grāmata, tā ir Dzīvības grāmata. Mirušie tika tiesāti pēc tā, kas rakstīts grāmatā, pēc viņu darbiem.” (Atkl. 20:12). Debesu grāmatas, kurās ierakstīti vārdi (Lūk. 10:20) un darbi (Mat. 12:36,37), noteiks tiesas spriedumu.

Dan. 7:10, kad vispirms tiek izskatīti mirušo cilvēku vārdi un tiek lasīts viņu dzīves pārskats, un tur parādās pārkāpumi, kļūdas un grēki, bet tam pretī ir ieraksts “piedots”, kas tajā brīdī notiek? Jēzus nekavējoties nostājās starp šo cilvēku un tiesu, Tiesnesi. Viņš izstiep rokas un saka: “Manas asinis, Manas asinis! Šis cilvēks ir pieņēmis Manu upuri, un tas nosedz viņa pārkāpumus”. Un cilvēka vārds paliek Dzīvības

grāmatā. Tāda ir šīs izmeklēšanas tiesas būtība.

Bet kas nepieņem Kristu, nepaklausa, nenožēlo un neizsūdz grēkus, tā vārds nevar palikt Dzīvības grāmatā. “Kas savus pārkāpumus aplāj, tam tas neizdosies, bet kas tos izsūdz un atstāj, tas dabūs žēlastību.” (Sal. pam. 28:13) Tad, kad šie vārdi tiek caurskatīti, Jēzum ir lielas skumjas, jo Viņš nevarēs sacīt: “Manas asinis...” Ikvienam no mums jāsaprot, ka katram grēkam jātiek salīdzinātam Jēzus asinīs. Tas var notikt tikai tad, ja “Jēzus asinis šķīsta mūs no visiem grēkiem” (1. Jāņa 1:7). Grāmatā “Lielā cīņa” teikts: “Prei to cilvēku vārdiem, kas savus grēkus patiesi nožēlojuši un ticībā atsaukušies uz Kristus asinīm kā savu salīdzinošo upuri, Debesu grāmatās tiks ierakstīti – piedots.” (483. lpp.); “Mēs tagad dzīvojam lielās salīdzināšanas dienā. Kamēr augstais priesteris ēnas kalpošanā izdara salīdzināšanas darbu Izraēla labā, tautai ar grēku nožēlu un pazemošanos vajadzēja sevi pārmeklēt Kunga priekšā, lai netiktu izdeldēta no saviem ļaudīm. Līdzīgā veidā tagad, cilvēku pārbaudes laika nedaudzajās atlikušajās dienās, visiem, kas vēlas, lai viņu vārdi tiktu paturēti Dzīvības grāmatā, vajadzētu pārmeklēt savas dvēseles Dieva priekšā, skumstot par grēku, to patiesi nožēlojot un atgriežoties. Ir nepieciešama dziļa un patiesa sirds pārbaude. [...] Izmeklēšanas tiesas darbam beidzoties, visu liktenis būs izlemts uz dzīvību vai nāvi. Pārbaudes laiks beigsies īsi pirms Kunga parādīšanās debesu padebešos.” (489. lpp.)

Cik ilgi jau notiek šīs salīdzināšanas un izmeklēšanas tiesas process? Kad tas iesācies? Pirmais eņģelis vēstī: “jo ir atnākusi Viņa tiesas stunda”. “Izmeklēšanas un grēku izdzēšanas darbs iesākas pravietotajā laikā – 2300 dienu noslēgumā, tas ir, 1844. gadā.” (“Lielā cīņa”, 486. lpp.)

Kas to apstiprina, kā to var zināt? E. Vaita saka: “Dieva ļaudīm vajadzētu skaidri saprast patiesības par **svētnīcu un izmeklēšanas tiesu**. Katram personīgi nepieciešams iepazīties ar mūsu **Augstā Priestera stāvokli un darbu**. Citādi neviens nespēs rīkoties ticībā, kas šai laikā

“Pielūdziet To, kas radījis debesis un zemi, jūru un ūdens avotus.

tik ļoti vajadzīga, nedz ieņemt vietu, kuru Dievs viņam paredzējis.”

Šodien, kā redzam, ir daudzi, kas nepiekrīt un domā par 1844. gadu citādi, norobežojoties no šāda skatījuma uz Izmeklēšanas tiesu. Par ko tas liecina? Katram vēl ir žēlastības laiks meklēt, pētīt un pieņemt pareizu izvēli, lai, Izmeklēšanas tiesas darbam beidzoties, viņa liktenis būtu izlemts uz dzīvību, nevis nāvi. Tāpēc arī eņģelis sauc stiprā balsī: “Bistieties Dievu un dodiet Viņam godu, jo ir atnākusi Viņa tiesas stunda”. Tādēļ “pielūdziet To, kas radījis debesis un zemi, jūru un ūdens avotus.” Pielūdziet savu Radītāju, zemojieties Viņa priekšā, lai Viņš jūs var šķīstīt un pasargāt no tā, kas vēl sagaida, pirms nāk Kristus un pasludina spriedumu.

Pirmā eņģeļa vēsts noslēdzas ar aicinājumu uz pielūgsmi – pielūgt Radītāju, no kā viss ir cēlies, radies un tapis.

Kā zinām no vēstures, 19. gadsimts ir laiks, kad darvinisms, evolucionisms un ateisms sit augstu vilni. No daudzu apziņas Dievs pazūd. Tieši tāpēc vārds “Radītājs” kļūst īpaši aktuāls. Ticība Dievam kā Radītājam tiek aizvietota ar ko citu. Evolūcijas mācība strauji izplatās, un 1. Mozus grāmatas 1. nodaļā atrodamais radīšanas apraksts sešās dienās tiek aizvietots ar vairākiem miljoniem gadu.

Vārds “pielūgsme” visās trijās eņģeļu vēstīs ir dominējošais – mēs tiekam aicināti pievērst tam īpašu uzmanību. Tas uzsvērts no pirmās Bībeles lappuses līdz pat pēdējai. Ir divu veidu pielūgsmes. Jautājums, ko mēs pielūdzam – vienu vai otru. Īpaši tas aktualizēsies gala laikā. Sātans vēlas, lai pielūgtu viņu, un šim nolūkam ir izstrādājis daudz dažādu paņēmienus. Par to mēs pārliecināsimies otrajā un trešajā eņģeļa vēstī. Atkl. 13:4,8 un 15 atklāj, kādā veidā tas notiks. Iepriekšējie

panti dara zināmu, ka viņš piešķirs savu varu un spēku kādai varas sistēmai, kas īstenos šo viņa – sātana – pielūgsmi. “Es redzēju no jūras izkāpjam zvēru [...]. Pūķis deva tam savu spēku, savu troni un lielu varu.” (Atkl. 13:1, 2) To viņš dara tieši tādēļ, lai šo pielūgsmi iegūtu. Otrā un trešā eņģeļa vēsts to apliecina.

“Pielūdziet To, kas radījis debesis un zemi, jūru un ūdens avotus.” Ja pielūdzam Dievu, atzīstam, ka Viņš visu radījis sešās dienās, kā to lasām 1. Mozus 1. nodaļā. Tas vēlreiz tiek apstiprināts 2. nod., kur Viņš pēc šīm sešām dienām septītajā atpūtās, svētīja un iesvētīja to kā svētu. 3. pants: “Un Dievs svētīja septīto dienu un iesvētīja to, jo Viņš tanī atdusējās no visa Sava darba, ko radīdams bija darījis.” Septītā diena ir svēta, tā ir radīšanas pieminēklis. Tas vēlreiz nepārprotami apstiprināts Viņa 10 baušļos. 2. Moz. 20:8-11 “Piemini sabata dienu, ka tu to svētī. Sešas dienas tev būs strādāt un padarīt visus savus darbus. Bet septītā diena ir sabats Tam Kungam, tavam Dievam, tad nebūs tev nekādu darbu darīt [...]. Jo sešās dienās Tas Kungs ir radījis debesis un zemi, jūru un visu, kas tur atrodams, un septītajā dienā Tas Kungs atdusējās; tāpēc Tas Kungs svētīja sabata dienu, lai tā būtu svēta.” Tālāk 2. Moz. 31:17 Kungs saka: “Starp Mani un Izraēla bērniem lai tā ir **mūžīga zīme**, jo sešās dienās tas Kungs radījis debesis un zemi, bet septītajā dienā Viņš dusējies.”

Tad, kad 1844. gadā sāka sludināt pirmā eņģeļa vēsti, sabats un atziņa par patiesā sabata svētumu bija gandrīz zudusi. Ceturtā gadsimta sākumā Romas imperators Konstantīns izdeva dekrētu par svētdienas svinēšanu, ko vēlāk Romas katoļu baznīcas koncils iecēla sabata vietā kā pielūgsmes dienu, pasludinot, ka tā ir viņu autoritātes zīme. Patiesajam sabatam vajadzēja tikt atkal atjaunotam. Tieši to dara aicinājums: “Pielūdziet To, kas radījis”; nākošās vēstis turpina uzsvērt un parāda, kas tā dēļ un ap to risināsies, pirms Kristus atnāks otrreiz.

Mācītājs emeritus
Laimonis Tomsons

(Turpinājums marta numurā)

DRAUDZĪBA UN LAULĪBA

Jautājums par attiecībām ir nozīmīgs jebkuram jauniešim. Pats Dievs Ādamam deva dzīvesdraugu, draugu uz visu mūžu. Dieva Vārds norāda šī jautājuma nozīmīgumu: “Bet no pasaules iesākuma Dievs viņus radījis vīru un sievu. Tādēļ cilvēks atstās savu tēvu un māti, un tie divi būs viena miesa. Tad nu tie nav vairs divi, bet viena miesa. Tāpēc, ko Dievs savienojis, to cilvēks lai nešķir.” (Marka 10:6-9)

Mārtiņš (31) UN Edija (28) SUBATOVIČI

Laulībā esam divus ar pus gadus. Iepazināties draudzē, lielākoties ar mūziku saistītās kalpošanās – gan jauniešu kori “Gaismas celā”, gan dziedot duetus. Bijām pazīstami 8 gadus, draudzējāmies kā pāris vienu gadu līdz laulībām.

Mārtiņš: Manī bija izkristalizējušies trīs principi, kurus es meklēju savā dzīves draugā. Tie bija – jābūt uz viena garīga viļņa; tas ir kaut kas vairāk nekā tikai būt vienā draudzē, tā ir garīgi radniecīga domāšana. Otrkārt, man bija svarīgi, ka varam būt vislabākie draugi, un, treškārt, tā bija fiziskā pievilcība. Pāri visam ir bijusi Dieva vadība, ne par vienu citu jautājumu es neesmu lūdzis tik ilgstoši un tik daudz.

Edija: Vēlējos, lai mans nākotnes vīrs ir daudz spēcīgāks par mani, tāds, no kura es varu iedvesmoties un mācīties. Draudzības laikā un pašā draudzības sākumā es neatrados dzīves jaukāajā posmā, un Dievs caur Mārtiņu parādīja, ka tieši viņš ir cilvēks, ar kuru būšu drošībā jebkādos dzīves apstākļos. Man bija svarīgi, lai kopā varam dziļi *rakt* un vienlaikus – lai tas būtu kāds, kam piemīt laba humora izjūta. Manā vīrā tas viss ir Dieva brīnišķīgi ielikts.

Iepazīstinām Jūs ar trim pāriem, kuri izvēlējušies savienot savas dzīves uz mūžu. Viņi pastāstīs par iepazīšanos; par to, kā saprata, ka tieši šo cilvēku vēlas par savu dzīvesdraugu; kāpēc viņi ir izvēlējušies dzīvot laulībā, nevis vienkārši dzīvot kopā, un dos arī kādu savu padomu attiecību veidošanā un dzīvesbiedra izvēlē.

Zinu, ka bija daudz lūgšanu gan no manas sirds, gan manu tuvinieku puses, ticu, ka tas viss ir nests un iegūts, pateicoties lūgšanu spēkam!

Mūsu domāšanā nepastāv variants – vienkārši dzīvot kopā, jo mēs visās lietās cenšamies saskaņoties ar Dieva gribu, īpaši tik nozīmīgā jautājumā, kā šis. Dievs Savu svētību ir apsolījis tiem, kuri seko Viņa padomam, un Viņa svētību mēs ļoti baidītos pazaudēt.

Mūsu ieteikums – lasiet kristīgas grāmatas par attiecībām! Tas patiešām sagatavo realitātei, kas seko. Elena Vaita par dzīvesdrauga izvēli

Laulība ir uz mūžu. Ja brīdinājuma zīmes un sirdsapziņa saka, ka šis nav īstais cilvēks, kuru apprecēt, neignorēt to.

kādā vietā raksta, ka tad, ja jums šķiet, ka jūs jau daudz esat lūguši par šo jautājumu, lūdziet vēl divreiz vairāk. Šis solis ir ļoti izšķirošs – tās var būt mazās Debesis vai arī lāsts un bēdas. Ir svarīgi sev nodefinēt un būt skaidrībā par vērtībām, ko vēlies redzēt savā dzīves draugā. Bieži cilvēki piecieš kādus trūkumus otrā, cerot, ka pēc laulībām viss mainīsies, bet kāds profesionāls laulību konsultants teicis, ka, pirms apprecam cilvēku, mums jāuzdod jautājums – vai es būtu gatavs nodzīvot visu mūžu ar šo cilvēku, ja viņš nekad nemainītos?

Krišianu (30) UN Katrīna (29) DE ALMEIDAS-SEKEIRAS

Esam precējušies divarpus gadus. Mēs satikāmies ASV, misijas skolā (tā, starp citu, ir labākā vieta, kur meklēt dievbijīgu dzīves draugu). Sākām draudzēties gadu pēc satikšanās un draudzējāmies vēl vienu gadu.

Krišs: Misijas skolā, kurā bijām, studentiem nebija atļautas attiecības, pirms ir pabeigts pamatkurss. Mana sieva ierosināja darīt to, kas ir pareizi, un gaidīt šo gadu, lai sāktu draudzību. Tajā brīdī zināju, ka esmu uzgājis zeltu.

Katrīna: Lūdzu, lai Dievs piepilda 1. Mozus 2:18, lai Dievs dāvinātu dzīves draugu, kas atbilst man un kuram es atbilstu. Dievs atbildēja šo lūgšanu!

Krišs: Laulība ir uz mūžu. Tas rada stabilitāti. Reiz es dzīvoju ar meiteni kopā neprecējies. Tas bija nožēlojami. Šķiršanās bija sarežģīta, jo bija kopīgas finanses, draugu loks,

dzīvoklis un citas lietas. Ir vēl sliktāk, ja ir bērni. Bez laulības attiecības var beigties jebkurā mirklī. Par šo tēmu iesaku izlasīt Glēna Stentona (*Glenn Stanton*) grāmatu "The Ring Makes All The Difference" (no angļu val. "Gredzens maina visu").

Katrīna: Dieva plāns ir vislabākais, tas dod visvairāk laimes un pasargā no nevajadzīgām sāpēm. Kāzas ir arī svarīgs atskautes punkts abām ģimenēm. Tas ir signāls, ka bērni kļuvuši pieauguši, un tas rada vajadzīgās pārmaiņas attiecībās ar vecākiem.

Krišs: Romiešiem 2:14-16 teikts, ka Dievs Savus likumus raksta mūsu sirdī. Mana pieredze rāda, ka ļoti bieži mēs zinām, kas ir pareizi un kas nē. Ja brīdinājuma zīmes un sirdsapziņa saka, ka šis nav īstais cilvēks, kuru apprecēt, neignorē to. Ir labāk būt skumjam kādu laiku šķiršanās dēļ, nekā visu atlikušo mūžu būt nožēlojamam un riskēt zaudēt savu glābšanu.

Katrīna: Mans ieteikums attiecībām laulībā – svētīgāk ir dod nekā ņemt. Un neko pretī negaidīt.

Jāizvēlas
cilvēks, ar
kuru ir kopīgi
mērķi, ticība un
pārliecība par dzīvi.

Dāvis (30) UN Jeva (27) PRIEDES

Iepazināmies Ceļa meklētāju klubā Rūjienā. Pēc tam draudzējāmies 5 gadus. Nu jau aizvadīti 8 gadi laulībā.

Ilgāku laiku draudzējoties un pavadot laiku kopā, atklājas otra cilvēka rakstura īpašības, ieradumi, hobbiji, attieksme pret lietām un cilvēkiem, atbildības izjūta. Abi bijām to visu novērojuši un izvērtējuši, 5 gadus augot kopā CM klubā. Mūsu domas un attieksme daudzās lietās sakrita. Bijām vēl pavisam jauni, tāpēc daļa ieradumu, pavadot tik daudz laika kopā, mums dabiski izveidojās līdzīgi. Dievs atbildēja uz mūsu lūgšanām.

Lēmums precēties parāda to, ka mīlestību domājam nopietni. Tas pasaka, pirmkārt, mums pašiem un, otrkārt, visiem pārējiem, ka esam nolēmuši būt kopā un būt viens otram. Tā ir apzināta, pārdomāta izvēle un lēmums, kurš netiek atcelts ne pie vienām grūtībām vai

sarežģījumiem. Ja cilvēki vienkārši dzīvo kopā, tas netieši parāda, ka viņu nodomi vienam pret otru nav uz visiem 100%. Viņi it kā atstāj atkāpšanās ceļu – ja nu nesanāks? Ceļa meklētāju solījums sākas ar vārdiem "Dieva žēlastībā es solos būt...". Tāds pats ir arī mūsu laulību solījums: "Dieva žēlastībā es solos Tevi mīlēt".

Tāpat kā nav divu vienādu cilvēku, nav divu vienādu mīlestību. Ir jādoma ne tikai ar sirdi, bet arī ar galvu. Jāpavada laiks kopā ne tikai izklaidēs, bet arī darbos, pienākumu izpildē, palīdzot citiem. Jo tāda būs dzīves ikdiena pēc laulībām. Mīlestība parādās darbos, attieksmē un gatavībā uzņemties atbildību. Ir jālūdz Dievs un jādod laiks saskatīt atbildes. Jāizvēlas cilvēks, ar kuru ir kopīgi mērķi, ticība un pārliecība par dzīvi.

Dieva
žēlastībā es
solos Tevi
mīlēt.

DIEVA apsolījumi – ES ESMU

Krā: Nāc, Krū, lasīsim Bibli! Pameklēsim DIEVA apsolījumus par JĒZU. Re, viss, ko DIEVS ir teicis, piepildās!

Krū: Tā ir! Jau tik ilgi pirms JĒZUS piedzimšanas DIEVS deva solījumu cilvēkiem, ka Viņš dāvinās pasaulei Glābēju, un tā arī notika – Marijai piedzima JĒZUS.

Krā: Skaties, Krū! Šeit, Jāņa evaņģēlijā 6:35, JĒZUS par Sevi saka: **ES ESMU dzīvības maize.** Un, re, te arī **apsolījums: kas pie MANIS nāks, tam nesalks un kas MAN tic, tam neslāps nemūžam.**

Krū: Tēti, nāc, pastāsti, ko tas nozīmē? Kā pie JĒZUS var iet?

Krā: Jā, un kas tas par ēdienu un dzērienu, pēc kura vairs nav izsalkuma un slāpju?

Tētiš: Tas ir pavisam vienkārši – kad lasām Bibli, tad mūsu sirsniņa kļūst stipra un priecīga. Tāpat kā mēs ēdam ēdienu, un tas dod mums spēku darboties, skriet un darīt visu ko! Bet arī mūsu sirsniņai vajadzīgs spēks un prieks, un to mēs saņemam, kad nākam pie sava drauga JĒZUS un lasām Bibli.

Krā: Es reiz dzirdēju, ka visa Bibe ir par JĒZU.

Tētiš: Tam, kurš uzticas JĒZUM, ir daudz spēka labiem darbiņiem, draudzīgiem vārdiem, jaukām domām.

Krū: Es zinu, ar JĒZU vajag runāties! Viņš dzird visu, ko sakām. Man šķiet, tā ir nāksana pie JĒZUS – uzticēšanās un runāšanās ar Viņu!

Krā: Tēt, re, šeit, Jāņa evaņģēlijā 8:12 JĒZUS saka: **ES ESMU pasaules gaisma.** Un tad – **apsolījums: kas seko MAN, tas patiesi nestaigās tumsībā, bet tam būs dzīvības gaisma!** Vai tas nozīmē, ka JĒZUM blakus vienmēr ir gaišs un nekad nav tumsas?

Krū: Atceries, Krā, to reizi laukos, kad mūs netiņām ieslēdza tumsā pagrabā!

Krā: Tas bija briesmīgi! Tu, Krū, tumsā apgāzi kādas trīs vai četras ievārījuma burciņas!

Krū: Tāpēc, ka neko nevarēja redzēt! Pēc tam bijām ar to zapti tā aplīpuši, ka ilgi dabūjām mazgāties, kamēr atkal bijām tīri!

Tētiš: Kad dzīvojam bez JĒZUS gaismas – VIŅA labajiem padomiem, tad arī bieži, līdzīgi kā tu, Krū, saplēsi tumšajā pagrabā ievārījuma burciņas, sadarām sliktas lietas, jo mūsu sirsniņa ir tumsā, bez gaismas.

Krū: Jo paši nezinām, kā darīt labu?

Krā: Es zinu! Tas ir tā kā toreiz, kad mēs ar tevi, Krū, sastrīdējāmies, bet tad vakarā, kad ar mammu lasījām Bibli, DIEVS man teica: “Lai saule nenoriet jums dusmojoties!” Tad es savā sirsniņā sapratu, ka jāsalīgst miers ar Tevi, pirms eju gulēt.

Krū: Es to atceros! Tu ienāci manā istabā un teici, ka mums vairs nevajag dusmoties vienam uz otru. Tad mēs salīgām mieru un bijām ļoti priecīgi! Visa bēdīgā tumsa bija prom!

Krā: Draudzēties ar JĒZU un Viņam paklausīt ir kā atrasties gaismā, vai ne?

Krū: JĒZUS apsola, ka Viņa vārdi Bībelē mums ir kā gaismas lukturiši visos ceļos.

Tētiš: Redziet, bērni, te, Jāņa evaņģēlijā 10:9, JĒZUS par Sevi saka: **ES ESMU durvis.** Kāds interesants **apsolījums** tam seko! **Ja kāds caur Mani ieiet, tas tiks izglābts; viņš ieies un izeis un atradīs ganības.**

Krā: Es gribētu saprast, ko tas nozīmē, tēt!

Tētiš: Iedomājies, ka tu gribi tikt iekšā kādā brīnišķīgā vietā, bet visas durvis ir ciet. Tu izmēģini vienas, otras, trešās, bet nekā – iekšā netiec! Tad pēkšņi vienas durvis atveras, un tu laimīgi tiec iekšā brīnumainā pasaulē. Tā arī JĒZUS par Sevi saka – vienīgi VIŅŠ ir kā atvērta durvis uz lielisku pasauli, kurā valdnieks ir DIEVS! Šajā skaistajā pasaulē mēs tiekam tikai kopā ar JĒZU.

Krū: Tāpēc Viņš saka: **ES ESMU durvis** pie Debestēva!

Tētiš: Vēl JĒZUS saka: **ES ESMU**

ceļš, patiesība un dzīvība; neviens netiek pie Tēva, kā vien caur Mani.

Krā: Lasām tālāk! Jāņa evaņģēlijā 10:11 JĒZUS par Sevi saka: **ES ESMU labais gans. Apsolījums ir šeit: Labais gans atdod savu dzīvību par savām avīm.**

Krā: Es laikam zinu, ko tas nozīmē. Kad aitiņam ganībās uzbrūk ļauns vilks, plēsīgs lācis vai rijīgs lauva, tad labais gans neaizbēg un nenoslēpjas krūmos, bet sargā savas aitiņas un cīnās ar ļauno uzbrucēju, kaut arī viņam būtu jāzaudē dzīvība!

Krū: Jo tik ļoti viņš tās mīl!

Tētiš: Tāpat JĒZUS mīl cilvēkus. Lai izglābtu viņus no ļaunuma, JĒZUS to labā atdeva Savu dzīvību, tāpēc Viņš par Sevi saka: **ES ESMU labais Gans, kas atdod Savu dzīvību par Savām avīm.**

Krā: Cik labi, ka JĒZUS tagad dzīvo un visu laiku rūpējas par visiem!

Krū: Jā, VIŅŠ pieskata pasauli!

Tētiš: Vēl JĒZUS Jāņa evaņģēlijā 11:25 saka: **ES ESMU augšāmcelšanās un dzīvība! Ar apsolījumu: kas Man tic, dzīvos!**

Krā: Ticība ir kā dzīvības sēklīņa, ko DIEVS ieliek sirsniņā, vai ne?

Krū: Tā aug sirsniņā, un visi var redzēt, ka tā tur ir.

Krā: Tēt, bet ko gan varētu nozīmēt JĒZUS vārdi Jāņa evaņģēlijā 15:5 **ES ESMU vīnakoks**, jūs tie zari.

Krū: JĒZUS šeit apsola: **Kas Mani paliek un Es viņā, tas nes daudz augļu**, jo bez Manis jūs nenieka nespējat darīt. Ko tas nozīmē, tēt?

Tētiš: Vai atceraties lielo vētru laukos, kas nolauza ābelītēm tik daudz zaru, pilnus ar vēl negataviem āboliņiem? Vai šie āboli nogatavojās un tos varēja ēst?

Krā: Nē, tie vairs neauga, visi sažuva un galīgi nebija ēdami!

Krū: Tie taču nevar nogatavoties, ja nav klāt pie koka!

Krā: Tas ir tāpēc, ka koks ir tas, kas dod sulu visiem zariņiem, un āboliņi aug un izaug garšīgi un

lietojami! Mēs par to mācījāties skolā. Tikai pie koka tie var nogatavoties!

Tētiņš: Lūk, tāpat arī, dzīvojot atšķirti no JĒZUS, cilvēki ir kā nokaltuši zari bez dzīvības, bet tie, kuri paliek draudzībā un paklausībā JĒZUM un savas dienas dzīvo kopā ar Viņu, ir kā zari pie koka, tie nes daudz augļu – daudz mīlu un labu darbiņu! Ja paliksim ar JĒZU, tad “nenokaltīsim”, bet būsim Viņā kā auglīgi zari, kas atnes prieku visiem, kas mums līdzās.

Krā: Es gribu novēlēt visiem bērniem un viņu mīļajiem, lai piepildās DIEVA apsoliņumi viņu dzīvē!

Krū: Mēs piederam Labajam Ganam, Kurš glābj mūs no ļauna, ir mums blakus, apgaismo mūsu ceļu un ir mums devis atvērtas durvis pie Debestēva ik dienas.

Piedalies konkursā “Apsolījumu dārgumu lādīte”!

Katru mēnesi cita tēma un balviņa ☺
No 22. janvāra līdz 22. februārim
tēma ir: **ES ESMU**.

Apsolījumu Rakstu vietas:

Jāņa 6:35, Jāņa 8:12, Jāņa 10:9, Jāņa 10:11, Jāņa 11:25, Jāņa 14:6, Jāņa 15:5.

Izlasi visus apsoliņumus, kur Jēzus saka: “ES ESMU”, un izvēlies vienu, lai to atspoguļotu zīmējumā, liecību stāstīnā, uzdevumā. Uzdevuma veidošanā var izmantot vairākas Bībeles rakstu vietas. Atsūti savu darbiņu uz e-pastu maritel@inbox.lv. Ja tie ir zīmējumi, tie noteikti nogādā Rīgā, Baznīcas ielā 12a. Vairāk info pa mob. tālr. **29869979**.

Balvas par janvāri

Pateicība visiem, kas iesūtīja darbiņus! Balviņas par janvāri saņems: **Tilānja, Marija, Leila, Stefans, Eliza Anna, Edvards, Loreta, Estere un Samuēls** no Rīgas; **Renārs, Teodors un Emīlija** no Smiltenes; **Dāvis, Rēzija un Elīna** no Olaines; **Līna** no Madonas; **Viktorija, Raivo, Kristers un Krista** no Kandavas; **Matīss** no Pļaviņām; **Evita, Renārs, Kristers, Enija, Sindija, Jānis un Alda** no Dobeles; **Elija un Elīsa** no Liepājas.

LĪNAS LIECĪBA

Mateja evaņģēlijs 1:23

“Redzi, jaunava būs grūta un dzemdēs Dēlu, un Viņa vārdu sauks Imanuēls, tulkojumā: **Dievs ar mums.**”

Dievs ar mums ir ik brīdī – tā, kā tas šajā apsoliņumā teikts, un par to es esmu ļoti pateicīga, jo brīžiem bez Dieva klātbūtnes būtu bijis savādāk un pat nepatīkamāk.

Man uz vienu dienu skolā bija uzdots tik daudz, ka es vairs neko nespēju iegaumēt. Viens no tiem bija gatavošanās vācu valodas kontroldarbam. Es gandrīz neko nevarēju saprast no šīs tēmas gramatikas, un vēl uz iepriekšējām stundām es nepaguvu iemācīties to pamazām, jo tā bija 10 lūgšanu dienu nedēļa, un katru vakaru mums bija kāda mazā mājas grupiņa. Mēs pēdējās dienas vakarā lūdzām vairākas reizes, kā arī par mani lūdza draugi no Austrijas. No rīta centos vēlreiz atkārtot un mācīties, bet tas nesanāca, un es īsti neko neiegaumēju. Tā tuvojās vācu valodas stunda, starpbrīdī turpināju atkārtot. Pirms stundas skolotāja teica, ka darbs ir ļoti apjomīgs un viņa cer, ka mēs paspēsim to pabeigt stundas laikā (40 min.). Tad es vēlreiz pielūdzu. Pagāja 20 minūtes no stundas, un es jau biju visu pabeigusi un pārbaudījusi. Nodevu darbu un beigās dabūju necerētu rezultātu! Sākumā likās, ka iegūšu nesekmīgu atzīmi, bet Dievam nekas nav neiespējams, un Viņš vienmēr ir ar mums!!! Vēl angļu valodas mājas darbā bija jāprot stāstīt 2 teksta rindkopas. Dienas laikā mums beigās sanāca, ka angļu valoda nenotika! Esmu ļoti pateicīga Dievam par atbildētām lūgšanām!

Atšifrē trūkstošos vārdus, kas uzrakstīti spoguļrakstā!

ES ESMU dzīvības _____, kas pie manis nāks, tam _____ un kas man tic, tam _____

_____ nemūžam... Jāņa 6:35

ES ESMU pasaules _____, kas _____ man, tas patiesi nestaigās tumsībā, bet tam būs _____

_____ gaismā... Jāņa 8:12

ES ESMU _____ . Ja kāds caur Mani ieiet, tas tiks _____ ; viņš ieies un izies un _____

atradīs _____ . Jāņa 10:9

ES ESMU labais _____ . Labais gans atdod savu _____ par savām aviņām. Jāņa 10:11

ES ESMU _____ un dzīvība; kas Man tic, dzīvos, arī ja tas mirs un ikviens, _____

kas dzīvo un _____ Man, _____ nemūžam! Jāņa 11:25

ES ESMU _____ , _____ un dzīvība; neviens netiek pie Tēva kā vien caur Mani. Jāņa 14:6

ES ESMU _____ , jūs tie zari. Kas Manī paliek un Es viņā, tas nes daudz _____ , jo bez Manis _____

jūs nenieka _____ darīt. Jāņa 15:5

Seminārs

“Kā noorganizēt dievkalpojumu dažādām paaudzēm”

Programmā:

- desmit iemesli, kāpēc organizēt savā draudzē dievkalpojumus dažādām paaudzēm;
- dievkalpojumi dažādām paaudzēm - veidi, iespējas un praktiskas idejas.

MARTS
29

plkst.10:00 Rīgā,
Baznīcas ielā 12a

Vada: Karena Holforde,
TED Ģimeņu kalpošanas nodaļas vadītāja.
Pieteikšanās līdz 14.martam
e-pastā maritel@inbox.lv vai pa tālr. 29869979 (Mārīte).

Katra draudze saņems K. Holfordes grāmatu "Dievkalpojumi dažādām paaudzēm" (latv. val.).